

Veto

Kleine verkiezingen, grote verkiezingen, allemaal in de Veto. De kleine was, waar we zelf aan mogen meedoen, en de grote, die we uithangen. Bij ons lees je wie er volgend jaar allemaal preses wordt, en de plannen die ze maken, en ook wie er volgend jaar onze Grote Papa wilt worden. Van ons moet je het allemaal volgen. Op bijna alle pagina's van dit boekje.

Het laatste manifest is nog niet geschreven. Eeuwen geleden schreef de filosoof Fourier al 'l' amour en Liberté, maar dat boekje werd pas in de jaren zestig in Amerika bekend. De man hield nogal van lesbiennes, hij ontwierp er zelfs een theorie over. Slechts een paar mensen op een miljoen zouden van zijn slag zijn, en omdat wij nogal wat affiniteit voelen met minderheden, treden we graag in zijn spoor. Op pagina 4.

Autobanden zijn een plaag voor het milieu. Jaarlijks komen er ettelijke miljoenen van die dingen op de afvalhoop terecht. Creatieve mensen weten er echter nog nuttig gebruik van te maken. De laatste rage in Amerika is bijvoorbeeld het autoband-hoepelen. Sommigen leren er ook wel mee buikdansen. Je kan er natuurlijk ook wel een groot vuur mee maken, met lekker veel zwarte rook. Dan word je tenminste toch nog ergens gezien. Bij ons op pagina 9.

Uw wekelijks blad is stilaan aan het uitbollen. Nog enkele weken, en het is ook voor ons weer feest. Nu zitten we nog wanhopig te wachten, vooral op lesbiennes en andere meisjes. We missen het gekir en de liefde, de uitdaging en de jaloezie. Dynamische meisjes vergoeten hun talenten als ze niet snel bij Veto komen werken. Wij ontvangen ze met open borst, maar ze mogen natuurlijk ook een paar jongens meebrengen.

STUDENTENWEEKBLAD VAN DE LEUVENSE OVERKOEPELENDE KRINGORGANISATIE - JAARGANG 16, 1989-1990, NUMMER 27, MAANDAG 30 APRIL 1990

Een werk van lange adem

STeRrenslag in Leuven

Het einde van het eerste werkingsjaar van 'Studenten Tegen Racisme' is in zicht. De mensen die zich in de loop van dit academiejaar hebben ingezet om binnen hun kring of fakulteit hun medestudenten, docenten en professoren te bewegen tegen het racisme, moeten immers ook eksamens afleggen. Maar het feit dat er op dit ogenblik twee Fakulteiten Zonder Racisme zijn, dat er meerdere kringen zijn waarvan 60% de oproep voor een Universiteit Zonder Racisme heeft ondertekend en dat er zelfs kleine STeR-kernen het leven hebben gezien, geeft het project STeR een voldoende basis om volgend jaar verder te werken. De strijd moet ook verdergaan. In de toekomst moet een anti-racistische houding alle studenten eigen worden. Want hoe je het ook draait of keert, de aanwezigheid van "vreemdelingen" in onze samenleving is al lang geen tijdelijk fenomeen meer. Het is een structureel gegeven.

Sedert de oprichting van een Koninklijk Kommissariaat voor het Migrantenbeleid, is de discussie rond racisme en xenofobie eigenlijk niet meer stilgevalen. De "migrantenproblematiek" ligt bij velen immers in een zeer gevoelige schuif. En het politieke debat erover is aktueller dan ooit.

Zoals in de meeste West-Europese landen groeit ook in ons land het aandeel van buitenlanders, vreemdelingen, mensen met een andere nationaliteit, een andere huidskleur of godsdienst. Van die aanwezigheid maken sommigen handig gebruik voor de eigen politieke doeleinden. Het is inderdaad geen onbekend gegeven in de westerse geschiedenis dat de evidente xenofobie, de angst voor het onbekende, wordt aangewakkerd. Die xenofobie verwordt dan tot uitgesproken racisme. De "ander" moet dienen als zondebok voor al wat er fout loopt in de maatschappij.

En wie een hond wil slaan, vindt gemakkelijk een stok. Slechte ervaringen met immigranten, last van lawaai of van agressie, individuele ervaringen worden

veralgemeend en al gauw breidt het onbegrip zich uit om te ontaarden in vreemdelingenhaat. Partijen als het Vlaams Blok drijven op dergelijke simplistische racistische retoriek, die vooral aanslaat bij diegenen die het minst sterk staan in de maatschappij, en die de redenen voor hun eigen kansarmoede gaan zoeken in de bedreigende aanwezigheid van anderen.

Het meest voor de hand liggende verweer tegen een politiek die slechts kan wortelen in die xenofobe reactie van de bevolking is dan ook een degelijke informatie: als net het onbekende angst inboezemt, zal een grondigere kennismaking met de "andere" heel wat onbegrip wegnemen. Dat aspect van sensibilisering is zeker een van de grondslagen die een verdere uitbouw van de STeR-kampagne moet dragen.

Visie

In de voorlopige versie van de visietekst van STeR staat dan ook dat de weg van "de positieve verhelderende bewust-

VERKIEZINGEN zijn er binnenkort ook weer aan de KU Leuven: er wordt dan namelijk een nieuwe rector verkozen. Vorige keer mochten de kandidaten niet worden geïnterviewd. Dat mag nu wel. Veto wilde daar gretig gebruik van maken, maar moest met u vaststellen dat maar één kandidaat het aandurfde de handschoenen tegen de huidige rector Dillemans op te nemen: rector Dillemans zelf. Op pagina's 6 en 7. (Foto Hendrik Delagrangé)

making" de enige mogelijke weg is uit het migrantenvraagstuk. De vreemdelingen zijn hier en ze zullen hier hoe dan ook blijven. De immigratiegolven van de jaren zestig en zeventig zijn immers onomkeerbaar en met de eenmaking van Europa zullen wellicht nog meer niet-Belgen onze grenzen overschrijden. Daarom is het volgens STeR nodig dat de scholen en de universiteiten racistische vooroordelen wegwerken. Het is aan de scholen en de universiteiten om in tegenstelling tot sommige politici de gelijkberechtiging te promoten. In de scholen en de universiteiten moeten simplifikaties als "ze pakken ons werk af, ze stinken, ze vormen een bedreiging voor onze persoonlijke veiligheid, ze vervuilen onze buurt" voor eens en voor altijd uit de wereld geholpen worden.

STeR-Leuven heeft door haar oproep voor een Universiteit en Hogeschool Zonder Racisme al een klein steentje willen bijdragen tot deze cruciale taak. In een petitie riep de beweging op tot wetenschappelijk onderzoek en kritische houdingen inzake diskriminatie tegenover migranten. Ze heeft de petitie laten circuleren om zoveel mogelijk mensen ertoe aan te zetten zich niet alleen achter deze eisen te zetten, maar er zich ook voor in te zetten. En ze is er op een korte tijd nog in geslaagd ook. Niet minder dan 4120 studenten, docenten en professoren hebben zich met hun handtekening uitgesproken tegen het racisme. En niettegenstaande STeR-Leuven pas echt goed van wal stak in januari 1990, heeft zich in de kring Medika al een kleine "STeR-kern" gevormd. Deze kern bestaat uit een vijftiental toekomstige dokters die door allerlei activiteiten "het algemeen menselijk principe dat iedere mens gelijk geboren wordt en gelijke kansen tot ontplooiing moet krijgen" binnen de kring Medika gestalte willen geven.

Naast Medika zijn vooral de fakulteiten van de Pedagogische en Psychologische Wetenschappen en die van de Sociale Wetenschappen het vermelden waard. Deze beide fakulteiten zijn er immers in geslaagd om 60% van hun studenten ertoe aan te zetten de oproep

voor een "Universiteit Zonder Racisme" te ondertekenen. Zij verdienen voor het academiejaar 1989-1990 terecht de titel "Fakulteit Zonder Racisme" en zullen daarvan een schriftelijke getuigenis ontvangen. Hetzelfde geldt ook voor de kringen die de 60% behaalden. Bij de uitslagen dient overigens wel vermeld te worden dat de ondervetegenwoordiging of totale afwezigheid van sommige kringen en fakulteiten niet zozeer gelegen is in onbereidheid of uitgesproken racistische gezindheden, maar eerder in een nog gebrekkige werk-structuur.

Dit academiejaar heeft de werking van STeR immers hoofdzakelijk gEDAARD op de onvermoeibare inzet van mensen van Sociale Raad. De kringen die geen vertegenwoordigers hadden op die raad, behalve Bios, bleven dan in de meeste gevallen ook buiten schot en namen niet deel aan STeR. Moest er bijvoorbeeld een vertegenwoordiger van

het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte op Sociale Raad gezeten hebben, dan zou de petitie wellicht ook daar gecirkuleerd hebben, wat nu nauwelijks het geval is geweest. Naar volgend jaar toe is het dan ook de bedoeling van STeR om naar het voorbeeld van Medika in alle kringen en fakulteiten STeR-kernen op te richten. Uit deze kernen zouden dan vertegenwoordigers moeten zetelen in het regionaal Ster-komitee dat op haar beurt afgevaardigden zou hebben op de nationale vergadering van STeR. STeR leeft immers niet alleen aan de KUL. Ook in Antwerpen en Gent is de beweging volop in de weer om een groot anti-racistisch studentenfront uit te bouwen als fundament voor de mondiale cultuur waarnaar we onvermijdelijk evolueren.

Tie Roefs

1. GODSDIENSTWETENSCHAPPEN	92,4%
2. GESCHIEDENIS VAN DE OUDHEID	91,8%
3. ROMAANSE FILOLOGIE	84,6%
4. PEDAGOGIE	74,5%
5. MODERNE GESCHIEDENIS	62,6%
6. PSYCHOLOGIE	60,8%
7. SOCIALE WETENSCHAPPEN	60,7%
8. KLASSIEKE FILOLOGIE	60,2%
9. SCHEIKUNDE	56,6%
10. BIOLOGIE	54,3%
11. SINOLOGIE	52,8%
12. LANDBOUW WETENSCHAPPEN	48,3%
13. ARCHEOLOGIE	47,4%
14. SLAVISTIEK	43,6%
15. GENEESKUNDE	40,2%
16. GERMAANSE FILOLOGIE	38,4%
17. RECHTEN	19,5%
18. JAPANOLOGIE	12,5%
19. KRIMINOLOGIE	8,8%
20. MUSIKOLOGIE	4,8%
21. FILOSOFIE	3,5%
22. KUNSTGESCHIEDENIS	1,5%
23. EKONOMISCHE WETENSCHAPPEN	0,5%
24. LICHAAMELIJKE OPVOEDING	0,3%
25. TOEGEPASTE WETENSCHAPPEN	0,2%

Academisch en Wetenschappelijk Personeel: 53 handtekeningen

Totaal aantal handtekeningen: 4120!

Fakulteiten Zonder Racisme zijn Pedagogische en Psychologische Wetenschappen met 65,6% en Sociale Wetenschappen met 60,7%.

ROZE ZATERDAG

Op pagina 4: de roze zaterdag én de blauwe maand. Gaat dat zien!

Kringverkiezingen bij de rechten

De kater van het Huis Der Rechten

Met de nodige nuances zou je kunnen zeggen dat de rechtsstudenten ook dit jaar trouw gebleven zijn aan de traditie telkens de ploeg te verkiezen die het minst gelieerd is met het aftredende presidium. Die trend werd twee jaar geleden vergezocht toen Hans Van Oorbeek het haalde van Bart Somers, die dat jaar het VRG op Sociale Raad vertegenwoordigd had. Het jaar daarop moest Guido Vermeiren (uit de ploeg van Van Oorbeek) het afleggen tegen Raf Vermeire. Dit jaar won Sora-voorzitter Bert Schoofs het van 'Storm op Til', waarin toch ook nogal wat VRG-vertegenwoordigers zaten. Voor het eerst in drie jaar is de VRG-verkiezingsstrijd overigens in één ronde beslecht.

De VRG-verkiezingen werden dit keer niet gedomineerd door de eeuwige discussie hoe een campagne moet gevoerd worden: door er zoveel mogelijk geld tegenaan te gooien of door de nadruk te leggen op de eigen capaciteiten. Dat was vorig jaar wel anders. Toen haalde de ploeg van Raf Vermeire het verrassend met een campagne waarin *creativiteit* het ordewoord was. En het moet gezegd, het afgelopen jaar heeft het VRG niet stilgezeten. Niet alleen organiseerde het presidium heel wat meer inhoudelijk interessante activiteiten dan haar voorgangers (denk bijvoorbeeld maar aan het Rechtskongres), ook Loko moest de gevolgen van een hernieuwde belangstelling vanuit de Valk ondervinden. Het VRG was immers één van de zeven kringen die begin dit akademiejaar de boel op stelten kwamen zetten met hun poging de koepel naar hun wensen te reorganiseren.

Ook in de Valk is er het een en ander veranderd. Het VRG heeft dit jaar een 'Studentenraad' opgericht, waar voornamelijk onderwijsproblemen (lees: de programmahervormingen) aan geïnteresseerden voorgelegd werden. Zeker een goed initiatief, maar het had beter gepromoot kunnen worden. De Studentenraden werden doorgaans pas op de dag van de vergadering zelf aangekondigd, met het gevolg dat er meestal hooguit dertig belangstellenden kwamen opdagen. Met een potentieel van bijna drieduizend studenten is dat niet bepaald een succes te noemen.

Maar het konflikt met het 'Huis Der Rechten' (HDR) heeft wel voor de meeste opschudding gezorgd. Het VRG heeft het dit jaar aangedurfd de wanver-

houding tussen kring en fakbar niet langer voor lief te nemen. Kort samengevat hield die in dat het HDR jaarlijks 60.000 frank huurgeld van het VRG opstreek, maar aan de andere kant weigerde tussen te komen in de VRG-financiën. Die situatie was vooral bizar omdat het HDR het gebouw in de Tiensestraat kosteloos van de Raad van Beheer van de KUL kreeg, in ruil voor het opknappen van het huis. Daar zou nu een eind aan moeten komen. Het kontrakt tussen het HDR en de universiteit werd door die laatste eenzijdig afgebroken, maar er is reeds een nieuwe - negenjarige - overeenkomst, deze keer rechtstreeks met het VRG, tot stand gekomen.

Chantage

Daarmee zijn de moeilijkheden echter nog niet van de baan. Als de fakbar even goed wil blijven draaien als tot nu toe het geval was, is het voor iedereen het beste als het HDR door mensen gerund wordt die er iets van af weten. Het HDR heeft dat argument overigens altijd gebruikt om haar apart statuut te verdedigen. Maar het is de vraag of de bestuurders van het HDR zich met de nieuwe situatie zullen kunnen verzoenen. Dat heeft veel te maken met de manier waarop men binnen het VRG de zaak heeft aangepakt. Preses Raf Vermeire zou op eigen houtje met Algemeen Beheerder Tavernier zijn gaan praten, terwijl er een akkoord met het HDR in de maak was. HDR-bestuurder Bert Dehullu was toen vice-preses, en als die niets van Vermeire's initiatief afwist, is het moeilijk zich voor te stellen in welk representatief

orgaan de beslissing genomen is. Kortom, de nieuwe ploeg zal nog wat obstakels moeten opruimen voor de verhouding tussen HDR en VRG weer gezond is.

Het was dan ook niet te verwonderen dat op het verkiezingsdebat het HDR het enige belangrijke punt van discussie was. Beide kandidaten, Tom Arts ('Storm op Til') en Bert Schoofs ('VRGeet-me-niet-je'), waren het erover eens dat de verhouding VRG-HDR scheefgroeid was en dat het VRG gelijk had daar wat aan te doen. Ook vonden de preses-kandidaten dat het VRG wel wat diplomatisch had kunnen zijn. Over hoe het nu verder moet, bestond wel enige betwisting. Voor Bert Schoofs moet er een strikte scheiding komen tussen kring en fakbar, omdat de ervaring heeft geleerd dat bij wanbeleid de ene de andere

meesleurt. Arts vond dan weer dat HDR en VRG in één vzw moesten ondergebracht worden. Die zou dan beslissen hoe het geld moet gebruikt worden. Geen scheiding dus, met alle nadelen vandien. Voor het overige beloofden beide kandidaten wat kandidaten op een debat doorgaans beloven: meer activiteiten die de studenten interesseren en de kring dicht bij de studenten brengen.

Ook dit jaar ontbrak het niet aan eerder ongeinspireerde massa-activiteiten (optredens en modeshow). Gelukkig werd de campagne door nogal wat bizarre kreaturen opgefleurd. Er deden twee lolploegen mee, waaronder een bende uiterst ongure zeloten, de 'Confessi's' genaamd, die zich verkleed hadden als paters en nonnetjes. Maar nog lolliger was een kandidaat-fakultair die voorstelde de Erasmusstudenten door loting te verkiezen. En wie dat wilde, kon zich door 'VRGeet-me-niet-je' ontbijt op bed laten brengen. (Wie dat niet wilde kreeg in de aula het overschot naar het hoofd gesmeten.) Toch niet een beetje de toestanden van pansen-met-appelmoes? 'Integendeel', antwoordde Schoofs, 'het betrof juist een fijnevoelige attentie. Belangrijk is het contact met de student. En de meisjes kregen een bloemetje.' Als het niet waar is, is het toch goed

gevonden. In elk geval vergt het een hele organisatie om een kleine duizend man op één ochtend te bedienen. 'Storm op Til' kon daar alleen een vrij geslaagde presentatie tegenover stellen. De ploeg had zich duidelijk geïnspireerd op Vermeire's campagne van vorig jaar: eigen creativiteit voorop stellen. Maar dit keer sloeg die aanpak beduidend minder aan.

Toch zag het er even naar uit dat er een tweede ronde ging komen. Op het Valkfeest, waar de stembusuitslagen met ruime tussenpozen jaar per jaar meege-deeld werden, was er bij het afkondigen van de uitslagen van eerste licentie nog maar een verschil van ongeveer tachtig stemmen. Maar in tweede en derde licentie won 'VRGeet-me-niet-je' overtuigd. Opvallend was de uitgelaten vreugde in het HDR. Niet dat Schoofs en de zijnen een HDR-ploeg zijn, maar de anderen stonden te dicht bij het gehate VRG. De verkiezingsnacht kende één wanklank: toen Raf Vermeiren zich in de fakbar - zijn fakbar, kan je nu wel zeggen - liet zien, werd hij daar hardhandig buitengewerkt. Je kon het al eerder lezen in deze kolommen: het HDR is een zeer levendig kroegje.

Luc Janssens

Presidiumverkiezingen Romaanse

Nijntje in Romanialand

Waaier er volgend jaar een frisse wind in de fakulteit Romaanse filologie? Als we het programma van de presidiumploeg voor volgend jaar mogen geloven wel: "we zullen de frisheid van een nieuw presidium combineren met onze democratische beschikbaarheid". *Frais et dispos!* (een citaat uit het eerder dit jaar opgevoerde toneelstuk 'L'œuf') belooft geen windeieren te leggen.

Het verloop van de verkiezingsstrijd binnen Romania vertoonde dit jaar opvallend veel gelijknissen met de voorgaande aflevering. In februari al kende iedereen de naam van de tweede-kamer die een gooi zou doen naar het preseszie. Het bleek echter nog maar eens dat het een vergissing is om bij de romaanse filologen te vroeg de spurt in te zetten: net als vorig jaar werd de gedoodverfde winnaar op de streep geklopt door een plotseling uit het pak opduikende outsider. Die verschijnt niet plots ten tonele met een alternatieve ploeg (daarvoor zijn de romanisten met te weinig), maar stuurt aan op een stemming binnen de opkomende ploeg om een 'leider' aan te duiden. Die stemming was dit jaar overduidelijk: met 90% van de stemmen werd Steven Van Garsse als kandidaat naar voren geschoven.

Bastionnetjes

De toekomstige preses mag zich gelukkig prijzen met zijn 18-koppige ploeg: zoveel steun heeft de 'voorzitter' de

laatste jaren nooit meer gehad. Het blijkt overigens nogmaals uit de ploegopbouw dat er bij Romania voor sommige functies echte 'sekse-bastionnetjes' aan het groeien zijn: cultuur en financiën zijn sinds mensenheugnis in vrouwelijke handen, de fakbarafgevaardigde is mannelijk en het onderwijsteam en de presides vormen koppeltjes. Het geslacht van sommige presidiumleden (vooral van de preses) is al altijd een teer punt geweest. Ook nu weer was er een Verenigd Vrouwen Front dat protesteerde tegen de sekse van de preses-kandidaat.

De eigenlijke campagne verloopt al een paar jaar ongeinspireerd. Naast enkele affiches op de valven en een voorstelling in de lessen, valt er niet veel te beleven. De ploeg van dit jaar brak niet met die traditie, integendeel. Zelfs de live-vertoning in de jaren was verwaterd tot een mak aflezen van weinig ingewerdig teksten. Gelukkig hadden een paar lolbroeken uit de ploeg zelf voor een 'anarchistisch' tegenprogramma gezorgd, met als boegbeeld een van de striphelden van het Pyramaantje, *Pol Sul*. Ze beloofden de kiezer orgieën, de aankoop van zaal Lido, een roze laag verf voor het Erasmushuis en een kollektieve zelfmoord-actie op nieuwjaarsdag van 1991. Er was zelfs nog een derde ploeg opgedoken die het huidige presidium aan de macht wou houden: *Geen ommekeer*. Hun campagne was echter zo beperkt dat velen zich bij de stembusgang verwonderd afvroegen wat die derde naam op hun biljet betekende.

Gelukkig zijn de lolploegen nog altijd zo fair de kiezer niet te zeer in de war te brengen. Zo brengen ze geen pro-

grammaboekje uit: dat blijft het privilege van de 'serieuze' ploeg. Die laatste beschikt gelukkig zelf steeds over de nodige dosis zelfrelativering: vorig jaar koos men als symbool de stripheld Asterix, dit keer ging de ploeg nog verder en prijkte op de kaft van het boekje het peuteridool Nijntje. Binnen ging het er toch iets ernstiger aan toe met de moete beloftes van elke functie. We onthouden vooral de voorstelling van sociaal die beloven uit te pakken met een aktieweek en een heuse milieuwerving. Men kan zich inderdaad afvragen of het niet zinnig zou zijn om binnen Sociale Raad, die zich ook bezig houdt met ruime tema's als anti-racisme, ook eens na te denken over de rol van de universiteit in het milieuvraagstuk.

Anarchistisch

Voor de rest heeft *Frais et dispos!* nationale en internationale ambities (kontakten met Kulak en buitenlandse universiteiten), willen ze starten met een Literaire wedstrijd (zoals bij Germania, met grote L) en zijn ze niet vies van sponsoring: voor het eerst duikt er bij Romania reclame op in een programmaboekje. Tot nu toe was daarvoor nog nooit (financiële) behoefte geweest.

De eigenlijke stembuslag werd uitgevochten op 5 april. Het stembiljet vermeldde ook de twee lolploegen, een feit dat andere fakulteiten soms al zuur is opgebroken. De romanist lijkt echter niet zo anarchistisch te zijn aangelegd: van de 180 opgedaagde kiezers (op 255 romanisten = 70%) kleurden er 168 het biljetje naast *Frais et dispos!*

Pieter De Gryse

5 mei, Roze Zaterdag

De jaren '90 moeten (ook) roze zijn

Voor de Vlaamse homo- en lesbiëneverenigen moet 5 mei een grote dag worden. Voor het eerst sinds 1982 wordt er in Antwerpen immers weer een nationale 'roze' manifestatie gehouden. Daarmee knoopt men aan met een traditie uit het begin van de jaren tachtig toen al een paar keer, naar buitenlands model, Gay Pride-dagen werden georganiseerd. Het inlossen van de meest concrete eis van de homo-beweging in die dagen (de intrekking van het diskriminerende wetsartikel 372bis van het Strafwetboek, zie lager), en in de tweede helft van de jaren tachtig vooral de Aids-ontdekking, maakten dat er sindsdien geen overkoepelende werking bestond met voldoende mobilisatiekracht om nog grootscheepse manifestaties mogelijk te maken. Daar wil men nu met de Roze '90, het organisatiecomité dat zowat alle Vlaamse homo- en lesbiëneorganisaties vertegenwoordigt, verandering in brengen.

Dergelijke Gay Pride-dagen zijn steunpunten in de homo-emancipatiebeweging. Sinds het einde van de jaren zestig, en natuurlijk samenhangend met het algemene klimaat dat die periode kenmerkte, bewezen coming out-dagen in Amerika en Europa van grote betekenis te zijn voor het doorbreken van het taboe rond homoseksualiteit. Op politiek vlak zijn manifestaties dé manier om beleidsverantwoordelijken onder druk te zetten en te werken aan een daadwerkelijke emancipatie, door het afschaffen van diskriminerende maatregelen en wetten.

Druk

Maar de allerbelangrijkste reden voor deze Roze '90-manifestatie - meer dan enige concrete politieke reden - is letterlijk het zich manifesteren, het naar buiten komen als homo's en lesbiennes. Een echte emancipatiebeweging kan immers maar groeien uit een brede massa die bereid is zich te tonen en die zonder te zwichten voor de sociale druk zichzelf durft te zijn. De betoging volgende zaterdag is dan ook een test voor de georganiseerde homobeweging, want ook daar leeft de vraag hoeveel mensen men ertoe kan bewegen zich in deze weinig homovriendelijke tijden te tonen.

De Roze Zaterdag gaat dus terug op een traditie die ontstond op het einde van de jaren zestig. De eerste grote homo- en lesbiëne optochten vonden plaats in de Verenigde Staten. Op 28 juni 1969 kwam het in New York tot ongeregelde toevloed van bezoekers van de homobar Stonewall Inn de voortdurende pestertijen van de politie zat waren. Bij een politierazzia werden de agenten ingesloten en gegijzeld. De volgende dagen werd er onophoudelijk gemanifesteerd, en een beweging die zichzelf Gay Lib noemde, was geboren. Een jaar later werd van 22 tot 28 juni in New York de eerste Roze Week gehouden ter herdenking van de "Slag om Stonewall".

Sinds 1970 gaan ook in een aantal Europese steden jaarlijkse homomaniestaties door. Nederland kent zo een onafgebroken traditie, waarbij telkens in andere provinciesteden een Roze Zater-

dag wordt georganiseerd. In juni 1989 kwamen in Haarlem 15.000 mensen op straat onder het motto "Doe Normaal". De grootste Roze optocht uit de geschiedenis vond vorig jaar plaats in San Francisco, waar niet minder dan 400.000 manifestanten de twintigste verjaardag van Stonewall meevierden.

Vlinder

In Vlaanderen liep het niet zo snel van stapel. De eerste eigenlijke homobetoging vond pas op 5 mei 1979 plaats in Antwerpen. Zowat 3000 betogers stapten toen op in een manifestatie die georganiseerd werd door de Rooie Vlinder, een links-radikale homogroepering. De Federatie Werkgroepen Homoseksualiteit - een Vlaamse overkoepeling van homo- en lesbiëne centra - sprong nadien ook op de kar en zou in de toekomst mee de Homodagen organiseren.

Echt lang zou het nochtans niet duren. Na betogingen in Brussel in 1980, en weer in Antwerpen in '81 en '82, bleef het stil rond de homo- en lesbiëne beweging. Toch zou het nog tot 1985 duren voor het gewraakte artikel 372bis - dat de leeftijdsgrens voor heteroseksuele contacten op zestien bepaalde, terwijl die voor homokontakten op achttien lag - werd ingetrokken, door het aanvragen van het wetsvoorstel Van Den Bossche. Het leek erop dat na het uiteenvallen van de extremistische Rooie Vlinder, dat zich onder andere inspireerde op het Franse FHAR (Front Homosexuel d'Action Révolutionnaire) de geestdrift ontbrak om nog verder te gaan. Het zal dan ook wel geen toeval zijn dat ook voor deze Roze Zaterdag het oorspronkelijke initiatief uitging van de organisatie van de meest combattiviteit klinkende naam, het Roze Aktiefront, RAF.

Toch heeft men niet dezelfde fouten als in het verleden willen maken. Maar al te vaak werkten verschillende geleidingen of plaatselijke centra naast elkaar zonder dat er van veel coördinatie sprake was. Niet alleen bestonden er vaak uiteenlopende meningen over de te volgen strategie voor de homo- en lesbiënebeweging, de invulling van het

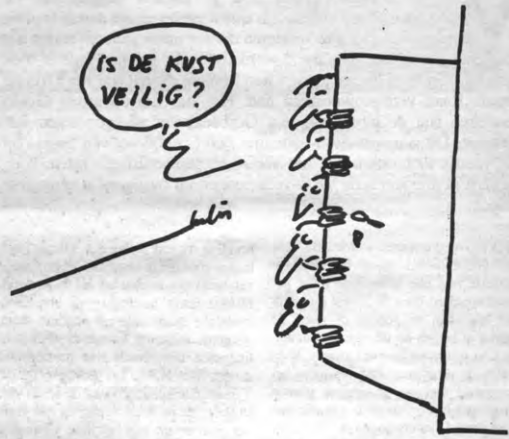
emancipatie-ideaal zelf was niet altijd eensluidend. Maar al te vaak was dat te wijten aan gebrekkige contacten en communicatie tussen diverse organisaties van verschillende ideologische signatuur, en tussen homogroeperingen en vrouwenorganisaties. Het Roze Aktiefront en de Federatie Werkgroepen Homoseksualiteit hebben er dan ook eerst werk van gemaakt om zoveel mogelijk groeperingen samen te brengen in het Roze '90-comité, en daar is men in geslaagd. Zo goed als alle representatieve organisaties sloten zich aan, en dat alleen al is een unicum. De tegenstand tegen het initiatief is - alhoewel in een aantal polemische geschriften breed uitgesmeerd - eerder marginaal.

Feest

De Roze Zaterdag moet in de eerste plaats een feestdag worden. Er is wel een manifest opgesteld (zie kader), maar het is niet duidelijk welke directe eisen men aan de politici wil formuleren. Bij de vorige manifestaties bleek nochtans dat een politieke eis, de intrekking van het artikel 372bis, als argument voor een brede mobilisatie ruime weerklank vond. Dit jaar gaat het er dus vooral om een grootscheeps evenement op poten te zetten, dat de start moet zijn van een nieuwe traditie.

Dat happening-karakter blijkt dan ook uit het programma voor 5 mei. De Roze Zaterdag wordt om 12.00 u. letterlijk ingeluid met een kerkdienst in de kapel van de Kapucijnen, aan de

5 MEI: DURVEN HOMO'S ZICH TONEN?

Ossenmarkt. Om 14.00 u. vertrekt de optocht in het Stadspark. Bij de aankomst op de Groenplaats begint daar om 16.00 u. een openluchtfest, gepresenteerd door Tom Lanoye en Marleen Gordts. Toespraken van politici en vertegenwoordigers van franstalige en

Nederlandse homobewegingen en optredens en akts door verschillende Vlaamse artiesten moeten iedereen in de stemming brengen voor de drie uren die om 21.00 u. beginnen.

Stef Wauters

Het Manifest van de Roze '90, waarvan wij hiernaast de tekst afdrukken, is duidelijk een "platformtekst", waardoor een zo breed mogelijke beweging samengebracht moest worden. Men heeft geopteerd voor een omzichtig formulering die alle interne ideologische geschillen binnen de roze beweging moest overbruggen. Het gevolg is wel dat de tekst niet uitblinkt door scherpte en luciditeit. Het manifest zal er dan ook niet toe bijdragen dat het publiek een duidelijker zicht zou krijgen op de reële diskriminatie waarmee homoseksuelen in het dagelijkse leven geconfronteerd worden. Terwijl dat toch de basis moet vormen voor een bredere maatschappelijke discussie. Van de vage eisen die in de tekst aan bod komen zullen de politici dan ook niet wakker liggen. In de homopers lezen we wel dat Miet Smet, Staatssecretaris van Maatschappelijke Emancipatie, zich van de interpellatie van Mieke Vogels afmaakte door te stellen dat ze niet bevoegd is inzake diskriminatie van homoseksuelen, "iets waar haar mederegeerders haar voor hadden moeten afstraffen". Maar als je dat al niet in je eigen manifest aandurfde, zal het van de CVP ook wel tevel gevraagd zijn. (SW)

MANIFEST DE ROZE '90

Wij lesbiennes en homo's, ervaren nog altijd diskriminatie op allerlei vlakken.

In de politieke wereld is er weinig of geen bereidheid daaraan iets te doen, op enkele uitzonderingen na: de interpellatie van Mieke Vogels, de wetsvoorstellen Van Den Bos-

sche en Van Durme. We menen dat, ondermeer voor de realisatie van de twee wetgevende initiatieven, en een reeks andere eisen zoals het recht op kunstmatige inseminatie bij lesbiennes, adoptie...een brede beweging van homo's, lesbiennes, biseksuelen en hun bondgenoten ontwikkeld dient te worden.

Het diskriminerende wetsartikel 372bis (dat de leeftijdsgrens voor homoseksueel contact met een oudere op 18 jaar bepaalde, terwijl dit voor heteroseksueel contact op 16 jaar lag) werd uiteindelijk afgeschaft na een jarenlange campagne en onder druk van diverse manifestaties. Dergelijke mobilisatie is ook nu noodzakelijk om wetsvoorstellen in het parlement goedgekeurd te krijgen, en is tegelijk een gelegenheid voor iedere homo en lesbiëne om zelf iets te doen tegen diskriminatie.

In Nederland, Engeland, Frankrijk... komen elk jaar duizenden homo's, lesbiennes en biseksuelen op straat. In België speelt de homo- en lesbiënesolidariteit zich voornamelijk binnenskamers of binnen de beslotenheid van een of andere feestzaal af.

In 1982 had in België de laatste lesbiëne- en homobetoging plaats. Vanaf 1980 was het een goede gewoonte geworden een jaarlijkse coming out-dag te organiseren. Twee keer gebeurde dit door een comité, waarin de belangrijkste stromingen uit de beweging vertegenwoordigd waren. De Roze '90, een samenwerkingsverband van lesbiëne- en homogroepen, wil deze roze draad weer opnemen en organiseert op 5 mei 1990 een Belgische Roze Zaterdag met een feestelijke optocht en een openluchthappening. Het is de bedoeling om lesbiëne- en homoseksualiteit, al is het maar voor één dag, weer naar buiten te brengen.

BLAUWE MAANDAG COMPAGNIE / DE VOORZIENING

strange interlude

EUGENE O'NEILL - REGIE: LUC PERCEVAL

(advertentie)

STADSSCHOUWBURG
10/11 MEI
19.00 u (!)
RESERV.: 016/22.21.13

Rektorverkiezingen

Hoe populair is Roger in 1990?

Van woensdag 2 mei tot vrijdag 11 mei loopt de eerste stemronde van de rektorverkiezingen. Het zal meteen ook de laatste zijn, want zoals verwacht is er maar één kandidaat komen opdagen voor de post van rektor. Alleen de huidige rektor Roger Dillemans heeft ambities om de volgende vijf jaar de KU Leuven te leiden. Van echte verkiezingen blijft er zo niet veel overreind. Het geheel draait uit op een populariteitstest voor Dillemans. Dat is spijtig, want er zijn genoeg hete hangijzers op universitair en nationaal nivo om een interessante discussie los te weken binnen de KU Leuven. Misschien iets voor binnen vijf jaar?

De vijfjaarlijkse rektorverkiezingen zijn eigenlijk belangrijke momenten voor de universiteit. De invloed van de rektor op het beleid is immers moeilijk te overschatten. Zo bepaalt hij voor een groot deel wie de andere beheersposten aan de top van de universiteit zal opvullen. Eenmaal verkozen, draagt de rektor aan de Akademische Raad namelijk telkens twee personen voor voor de functies van vice-rektor, voorzitter Humane, Eksakte en Biomedische Wetenschappen, en voorzitter Studentenaangelegenheden. De Akademische Raad kiest dan de meest geschikte kandidaat. Verder zetelt de rektor onder andere in de Akademische Raad, de Raad van Beheer, het Beheerscomité van de Universitaire Ziekenhuizen en in de Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vlir).

Fel

De invloed van de rektor is dus op heel wat vlakken merkbaar. Enkele voorbeelden kunnen dat verduidelijken. In het verkiezingsprogramma van rektor Dillemans stond in 1985 dat hij voorstander was van een rationalisatie van het onderwijs aan de KU Leuven. Het plan Dillemans, zoals de operatie ondertussen

genoemd wordt, zet nu al langer dan een jaar POK's en fakulteitsraden in beweging.

Die invloed is ook buiten de universiteit merkbaar. Wanneer Dillemans zegt dat de plannen die onderwijsminister Coens heeft om het hoger onderwijs te hervormen, gedeeltelijk bij zijn eigen ideeën aansluiten, is dat allicht geen toeval. Of wanneer het adjectief 'katoeliek' het onderzoek aan onze katoelieke

tot het universitaire onderwijs. Het standpunt van de grootste Belgische universiteit en de vastberadenheid waarmee het vertolkt wordt, zal zeker in de uiteindelijke beslissing meespelen.

Al die punten in beschouwing genomen, is het op zijn minst pijnlijk te noemen dat de rektorverkiezingen zo goed als onopgemerkt zijn gebleven. Binnen de universiteit is er op geen enkel moment een behoorlijk debat op gang

universiteit (meestal) niet hindert, dan heeft dat zeker te maken met het feit dat de vorige rektor De Somer en de huidige rektor Dillemans op bepaalde momenten fel van zich hebben afgebeten als het Vatikanen op opringerig werd.

Ook in de volgende vijf jaar zal de KU Leuven een rektor kunnen gebruiken die een visie heeft en die weet wat hij wil. De problematiek van de universiteiten binnen het nieuwe Europa maakt dat al duidelijk genoeg. Velen vrezen immers dat ons land vanaf 1993 overpoelt zal worden door buitenlandse studenten die in hun eigen land getroffen zijn door Numerus Clausus. Vandaar dat onder andere minister Coens al duidelijk is verstaan heeft gegeven dat er iets moet veranderen aan de toegangsmodaliteiten

gekomen over de hele problematiek, hoewel de verkiezingen daar de ideale aanleiding voor hadden kunnen zijn. Er is dus zelfs maar één rektor-kandidaat.

Ivoor

Wat daarvan de reden is, is onduidelijk. Het is natuurlijk mogelijk dat alle voltdijde hoogleraren – want dat zijn de enigen die zich kandidaat mogen stellen – plots terug hun ivoren toren zijn ingedoken. Volgens enkele profen die nauw bij het beleid betrokken zijn, ligt de oorzaak echter ook voor een deel bij Dillemans zelf. Dillemans zou tijdens zijn ambtsperiode zo actief zijn geweest en zich zo sterk geprofileerd hebben dat dat mogelijke tegenkandidaten heeft afgeschrikt.

Rektor Dillemans is inderdaad niet bij de pakken blijven zitten na zijn verkiezing in 1985. Bijna onmiddellijk installeerde hij een hele reeks denkgroepen die zich over zowat alle aspecten van de universiteit moesten bezinnen. Enkele van de rapporten die daaruit voortkwamen, zoals het rapport-Lammertijn over de sociaal-kulturele ongelijkheid van kansen en het synthesesrapport van Roosens, worden nu nog veelvuldig gebruikt. Het rapport Roosens werd trouwens de basis voor het plan Dillemans.

Ondertussen werden onder stimulans van de rektor tientallen nieuwe programma's gelanceerd, vooral op postgraduaat nivo. Daarmee kwam de KU Leuven voortdurend in de pers. Het laatste jaar is Dillemans zelf trouwens ook niet meer uit de media weg te slaan. Blijkbaar heeft niemand de moed gehad een poging te ondernemen rektor Dillemans van de troon te stoten. Tenzij natuurlijk iedereen entoesiast zou zijn over het beleid van de afgelopen vijf jaar, maar dat gelooft zelfs Dillemans zelf niet.

Blok

Het gebrek aan interesse rond de rektorverkiezingen vinden we overigens niet alleen terug in het professorenkorps. Zelfs de studentenbeweging lijkt zwaar aangetast te zijn. Normaal gezien wordt er op voorhand van alles op touw gezet om zich een goed idee te kunnen vormen over de kandidaten. Zo worden de eisen en verwachtingen van de studenten aan de kandidaten doorgespeeld, met de kandidaten worden uitgebreide gesprekken gevoerd om over de voornaamste knelpunten duidelijkheid te krijgen, in

1981 was er een debat tussen de verschillende kandidaten in de Grote Aula, enzovoorts.

De bedoeling daarvan is de studenten in het algemeen en vooral de stemgerechtigde studentenvertegenwoordigers zo degelijk mogelijk in te lichten. Normaal gezien wordt ook een gezamenlijk standpunt bepaald om zo in blok op dezelfde kandidaat te kunnen stemmen. Aangezien de studenten over ongeveer 10% van de stemmen beschikken, kunnen zij door blokvorming een reële invloed uitoefenen. Het hele zaakje wordt gekoördineerd door Kringraad.

Dit jaar is er helemaal niets gebeurt rond de rektorverkiezingen. Kringraad heeft er even aan gedacht enkele vragen op te stellen voor de kandidaten, maar uiteindelijk heeft men het idee laten varen... omdat er maar één kandidaat is. Terwijl dat natuurlijk een uitgelezen mogelijkheid is om die ene kandidaat

REDAKTIONEEL

Dillemans II

Toen Dillemans in 1985 rektor werd, was dat voor de KU Leuven een stap in het onbekende. Meer dan 15 jaar had Piet De Somer als eerste én enige rektor de KU Leuven bestuurd. Hij was er bovendien in geslaagd om haar nivo, status en prestige op peil te houden. Door projecten als Gast-huisberg bleef de KUL ook in de positieve wetenschappen in de running. Dat is niet evident: de meeste katoelieke universiteiten verwaarlozen deze sector.

Die erfenis van De Somer werd door elke nieuwe rektor-kandidaat gevreesd: bij de minste tegenlag zou nostalgisch verwezen worden naar "de tijd van toen". Dillemans heeft daar, zeker de laatste twee jaar, komaf mee gemaakt. De Somer leeft nog verder: hij kreeg een gedenkboek, een schilderij in de Promotiezaal, een standbeeld, de grootste aula. Daar blijft het echter bij. Het gezicht van de KUL is vandaag Dillemans, en niemand anders: hij werd voorzitter van de Vlir, hij 'won' de Europaprijs van de Kristen-Demokraten, hij lanceerde zijn rationalisatieplan, algemeen Plan Dillemans gedoopt.

Dat was meteen de spektakulaireste beleidsdaad van Dillemans. Voorheen moest hij vooral een onpopulair 'krisisbeleid' voeren: de Sint-Annabesparingen hakten in de Sociale Sektor, voor onderwijs en onderzoek was slechts een minimum-budget beschikbaar. Toch toonde de KUL zich van alle Vlaamse universiteiten het minst radikaal in het protest tegen die besparingen. De VUB bijvoorbeeld, heeft toen haar inschrijvingsgeld niet verhoogd.

Ook andere aspecten van zijn beleid waren aan kritiek onderhevig. Iedereen wist dat de KUL met het eredoctoraat voor André Leyens in '88 zijn huig naar de industrie hing, maar niemand mocht dit luidop zeggen. De fakulteiten waar *softe* wetenschap bedreven wordt (Theologie, Letteren en Wijsbegeerte), vragen zich soms af of de KUL ophoudt bij de economisch interessante richtingen. Dillemans was ook dikwijls erg paternalistisch: meer dan eens uitte hij zijn ongenoegen over een stekelig Veto-artikel. Hij kon zo'n kritiek niet vlug appreciëren. Tenslotte heeft het 'Plan Dillemans' in iedere fakulteit een aantal mensen erg boos gemaakt.

Toch is er slechts één kandidaat-rektor: Roger Dillemans. Dat is zeer uitzonderlijk: zelfs Piet De Somer heeft dat nooit meegemaakt. Dillemans is dus reeds zo goed als herkozen. Het grote 'demokratische moment' heeft onmiskenbaar aan belang ingeboet. De zin van die verkiezingen blijft echter. Voor de studenten is het een enige gelegenheid om Dillemans te evalueren, om eisen te formuleren, om zich uit te spreken. Kringraad ziet dat echter niet in: er is geen advies aan de stemgerechtigde studenten, er is geen standpunt. Er is – bewust! – niets. De reeds beperkte studenteninspraak wordt zo wel erg miniem.

Ooit hebben de studenten gevochten voor meer democratie, voor een verkozen rektor, zonder bisschoppelijke betutteling. Vandaag zijn hun opvolgers dat blijkbaar vergeten. Zelfs het oude verwoy dat de huidige generatie 'te gezagsvriendelijk' is, gaat niet meer op: men stopt gewoon met nadenken. Als deze mentaliteit het haalt, zal er pas deining ontstaan als de studentenvertegenwoordigers op recepties geweigerd worden. Dan gaan de mannen van zich laten horen, als ze niet meer aan de rektorale chips mogen zitten. Wat de rektorverkiezingen betreft, heeft het medebeheer zichzelf opgeheven: exit studenteninspraak.

Erik Paredis

acco kopieert uw thesis, als gedrukt, snel én afgewerkt tot in de puntjes.

Bovendien beschikt acco over diverse vormen van binden. In de acco-opleiding kan je kiezen uit 4 verschillende bindsystemen: UNIBIND, BIND-O-MATIC, BINDA en INFRINGEN.

Wij je je werk in de juiste vorm, loop dan maar even langs, wij geven je graag meer informatie, daar zijn we nu eenmaal een studentencoöperatief voor.

acco-kopiedienst vesaliusstraat 11 leuven

Interview met prof Dillemans, rektor-'kandidaat'

"Ik ben een elitarist wat kwaliteit van mensen betreft"

ROGER DILLEMANS - nu nog rektor, maar waarschijnlijk de volgende vijf jaar ook - was eerst niet echt tuk op een interview in Veto. Kon zo iets wel, vóór de verkiezingen? Gelukkig kon het. Het officiële programma van Dillemans, dat verplicht beperkt was tot vijfhonderd woorden, is immers niet veel meer dan een veredelde verkiezingsfolder. De benieuwde en belanghebbende kiezer kan dit wel als basis gebruiken, maar zal de echte informatie eerder krijgen tijdens één van de vele informele contacten die traditioneel een rektorverkiezing voorafgaan. De meeste studenten, assistenten en ATP-ers hebben echter niet de gelegenheid voor zo'n tête-à-tête met de rektor. Dat was dan ook de voornaamste reden voor zo'n interview vooraf: een kritische bevraging van *kandidaat* Roger Dillemans, waarin hij zijn voorgenomen beleid als rektor voor de volgende vijf jaar verdedigt en toelicht.

Veto: U heeft in uw verkiezingsprogramma twee beleidsprioriteiten naar voren geschoven. De eerste daarvan is de zorg voor kwaliteitsonderwijs en kwaliteitsonderzoek. Wat houdt dat concreet in?

Dillemans: «De volgende jaren moeten wij de universiteit van Leuven verder uitbouwen tot één van de belangrijkste kenniscentra, zeker binnen Europa. Daarom wil ik bij prioriteit ijveren om de kwaliteit van het onderwijs en de research nog op te drijven. Die beide moeten trouwens samengaan. De eigen aard van de universiteit vereist dat wij vrij aan onderzoek kunnen doen. Bovendien moet ons onderzoek getuigen van een lange-termijnvisie, het moet multidisciplinair zijn en ingebed in een etisch project.»

«De tweede peiler, het onderwijs, is in eerste instantie gericht op kennisoverdracht, maar het is ook meer dan dat: het is een vormingsproject. Natuurlijk is het basisdiploma daarin erg belangrijk, maar in de toekomst wil ik ook meer nadruk leggen op permanente vorming en postgraduaat.»

Stoot

Veto: Er gaan nu toch al stemmen op dat het derde cyclusonderwijs te sterk beklemtoond wordt, en dat ten koste van de kandidaturen en licenties?

Dillemans: «Wanneer je merkt dat we zwakken in internationale competitiviteit op het gebied van de derde cyclus, dan wordt het noodzakelijk dat je daar extra inspanningen doet. Wanneer er goede krachten doorstoten naar de derde cyclus en daar baanbrekend onderzoek kunnen verrichten, dan heeft dat immers positieve effecten op de eerste en tweede cyclus. Die profilering naar de top toe is ook van belang voor de erkenning van een universiteit in de internationale wetenschappelijke wereld.»

«Met die aandacht voor de derde cyclus spelen we ook in op de behoeften van onze studenten. Er is meer vraag naar tweede diploma's, na de basisopleiding willen meer en meer studenten zich nog één of twee jaar bijkomend specialiseren, en de research tijdens het doktoraat kan ook stimuli gebruiken. Vandaar dat we het geheel proberen te structureren en verder uit te bouwen.»

Veto: Om zo'n degelijk onderwijs en onderzoek te kunnen behouden, zijn er handenvol geld nodig. Als tweede beleidsprioriteit wil u de overheid sterker onder druk gaan zetten.

Dillemans: «Ten eerste vragen wij meer geld voor onderwijs, onderzoek en voor de sociale sector. Op al die gebieden gaat het slecht. Wat de onderwijssubsidiering betreft, liggen we onder de kwota van het buitenland. Voor wetenschappelijk onderzoek wordt er maar 0,55% van het BNP uitgetrokken. Daarmee komen we op de achtste plaats in de Europese Gemeenschap. We zijn nu al voorbijgestoken

dat de minister in één keer 320 miljoen heeft uitgetrokken voor Diergeneeskunde in Gent. Aan zo'n toestand moet dus iets veranderen.»

Spit

Dillemans: «Vandaar dat ik een belangrijk punt maak van deregulering. In de jaren zeventig heeft de overheid ons nieuwe financiële middelen gegeven, maar die wetgeving is ondertussen voorbijgestreefd. Omdat de overheid haar beloften niet kan nakomen, maakt de strenge wetgeving een goede funktieering onmogelijk. We moeten dus meer vrijheid hebben om dat gebrek aan middelen te kunnen compenseren. Kijk bijvoorbeeld naar het Arenberginstituut. Het Stuc zou die gebouwen graag gebruiken, maar ooit is daarin les gegeven. Als we met die gebouwen iets anders willen doen, moeten we ze volgens de wet eerst verkopen, dan zelf inkopen, en daarna subsidies aan de staat vragen om ons nieuwe project te steunen. Gelukkig werkt minister Coens aan een regeling die een stuk aan onze eisen tegemoetkomt.»

Veto: U hoopt erg veel te verkrijgen van de overheid. Zijn dat wel realistische verwachtingen?

«Het hele domein van een bepaalde wetenschap ekshaustief bestrijken, kan ten eerste niet meer, ten tweede hoeft het niet, en ten derde is het zelfs beter van niet.»

door Spanje en Denemarken, en we gaan alleen nog zegevierend Luxemburg, Ierland en Griekenland vooraf. Als we de Lotto niet hadden zat er helemaal geen verhoging van de onderzoeksgelden meer in. Dat er met het Sint-Annapan een derde van de sociale toelagen weggevallen is, weet u maar al te goed.»

«Ten tweede wil ik zorgen dat de KU Leuven krijgt wat haar toekomst. Daar moeten we nu dagelijks voor vechten. Om politieke redenen geeft de overheid nu iets aan iedereen. Ik geef u een voorbeeld. Tot voor kort werden alle subsidies voor investeringen verdeeld volgens de fameuze *quatre quart*: de helft voor Wallonië en de helft voor Vlaanderen. Binnen die twee segmenten werd er dan nog eens *fifty-fifty* verdeeld tussen rijksinstellingen en vrije instellingen. Leuven moest zo één vierde delen met alle andere universiteiten, behalve de Rijksuniversiteit van Gent en het Rijks Universitair Centrum Antwerpen! Ondertussen is die opdeling tussen Vlaanderen en Wallonië gedeeltelijk doorbroken: 55% voor het Noorden, 45% voor het Zuiden. Ook binnen die 55% zijn we er dit jaar voor het eerst in geslaagd een nieuwe verdeling te bekomen. Ons investeringsbudget is dus aanzienlijk verhoogd. Maar dat kon politiek toch niet, tot

Dillemans: «Wat dat laatste punt betreft, daar ben ik echt optimist. Voor punt één nog niet. Voor punt twee hoop ik op redelijkheid bij de politici. Maar onze hoop is ook voor een stuk gevestigd op Europa in de strijd om ons deel te krijgen. Het opengooien van de grenzen kan ons alleen maar baat brengen, omdat daar hopelijk louter kwaliteitscriteria zullen gelden. Men zal steeds minder rekening houden met nationale, politieke of ideologische criteria. Als we dan hier en daar het onderspit delven, dan moet dat maar.»

Veto: In uw toespraak bij de opening van het academijaar zei u zeer expliciet dat er binnen Europa een differentiatie zal komen tussen de universiteiten: er zullen een aantal topuniefs overblijven en de rest zal noodgedwongen minder ambities moeten koesteren. U bent er blijkbaar van overtuigd dat de KU Leuven bij de top zal behoren.

Dillemans: «Er zal niet alleen differentiatie komen in kwaliteit, maar ook op grond van specifieke doelstellingen. Sommige instellingen zouden beter hun tijd niet steken in toch te proberen een bepaald nivo te halen, daar waar hun taken op een ander vlak liggen. Die taken zijn trouwens net zo belangrijk, maar men moet weten wat men wil. Een universiteit wordt gekenmerkt door samengaan van onderzoek en onderwijs. Als men aan Hobu-instellingen ook fondsen voor research gaat geven, dan is alles verloren. Ieder heeft zijn taak, en daarvoor zijn er afspraken en rationalisatie nodig.»

«Als u dan vraagt naar de positie van onze universiteit binnen Europa, dan zeg ik dat die kwaliteit evident is. En dat is geen *wishful thinking*. We staan niet in alle domeinen aan de top, maar de kwaliteit van ons onderwijs is zeer goed, er is geen van de grote domeinen waar we achterwege blijven, er is onze traditie, maar vooral is er de grote dynamiek en de onvoorwaardelijke inzet van onze mensen voor deze universiteit. Die is groter dan elders.»

Veto: Impliceert die evolutie naar kwaliteitsuniversiteit ook dat er geselecteerd zal worden in studenten die naar hier kunnen komen? Er gaan de laatste tijd weer meer stemmen op voor Numerus Clausus, en ook u toonde zich bij uw vorige verkiezing onder bepaalde voorwaarden voorstander van een vorm van Numerus Clausus in Geneeskunde.

Dillemans: «Dat is een zeer delicaat en politiek moeilijk probleem. Wij hebben weinig of geen selectie aan de ingang van de universitaire studies. We staan daarmee min of meer alleen in Europa. De vraag is of we dat kunnen handhaven. Want wat moeten we met mensen uit Nederland en Duitsland die ginder door Numerus Clausus getroffen zijn?»

«Een tweede probleem is dat we heel wat energie steken in mensen waarvan we op voorhand weten dat ze nooit zullen slagen aan de universiteit. Daar moet dus iets gebeuren. De minister is hierond bezig en ook in de Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vlir) verichten we denkwerk over dit probleem. Een eerste mogelijkheid is een vrijblijvende proef te organiseren. Zo wordt iemand die hier een jaar nutteloos zou rondzwerven op zijn minst op voorhand geïnformeerd over hoe zijn kansen staan. Ik denk zelfs dat het mogelijk moet zijn een proef in te richten die al dus de laatste 10% nog tijdig naar het Hobu zou sturen.»

«Maar ik ben daar toch beschroomd voor. Eén van de voordelen van ons systeem is - en dat is zowel sociaal als economisch interessant - dat wij door iedereen toe te laten, mensen kunnen recupereren die anders met een ingangsexamen geen kans zouden hebben. De examens op het einde van het eerste jaar dienen nu als selectie. Je moet dan afwegen welke prijs het hoogst is. Volgens mij is elk talent dat wij nu nog verliezen rampzalig: de jeugd, en zeker de universitaire jeugd, wordt alsmäär schaarser.»

Veto: Toch wijzen cijfers van professor De Lannoo uit dat het aandeel van het lagere en het middel-lagere beroepsnivo gestaag achteruit gaat aan onze universiteit. Blijkbaar gaat er nu dus ook nog heel wat talent verloren.

Dillemans: «Dat maakt ons bezorgd, en we volgen die zaken dus op de voet. Er is bijvoorbeeld een aparte denkgroep opgericht rond ongelijkheid van kansen, onder leiding van professor Lammertijn. Wat is de beste weg om het probleem aan te pakken? Voor mij zijn dat in eerste instantie hogere studiebeurzen. Je hebt natuurlijk ook de sociale toelagen, maar die dienen als een basis: ze garanderen lage

«De brain drain moet worden tegengegaan. In drie vierden van de fakulteiten zijn de wedden niet competitief met de prive-sector.»

Almaprijzen, lage prijzen voor huisvesting enzovoorts. Dat moet aangevuld worden met toelagen die individueel korrigeren, de studiebeurzen dus.»

«Ook na het basisdiploma is het trouwens noodzakelijk dat er een aantrekkelijkere financiële toestand komt om de *brain drain* tegen te gaan. In drie vierde van de fakulteiten zijn de wedden niet competitief met de prive-sector. Bovendien is het statuut slecht geregeld. Zo verlies je natuurlijk je beste krachten. Ook op dat gebied mag de overheid dus niet aan zomaar iedereen geld uitgeven. Ik ben geen elitarist op sociaal gebied, maar ik ben wel een elitarist waar het de kwaliteit en intellektualiteit van onze mensen betreft. De nivelleringspolitiek van de overheid wil aan iedereen wat geven. Daardoor bouw je de intellektuele elite af. Het zou een ramp zijn als we die kwijt raken.»

Veto: Bent u daarom voorstander van polyvalente kandidaturen? Een brede basisvorming met gemakkelijke overstapmogelijkheden tussen richtingen binnen de universiteiten en tussen universiteit en Hobu, maakt selectie immers gemakkelijker. Iemand die in de ene richting niet slaagt, kan dan wel ergens anders terecht, bijvoorbeeld een nivo lager.

Dillemans: «Ik hoop dat u die vraag niet bedoelt als strikvraag, want er is al zoveel gezegd over polyvalente kandidaturen, en men heeft mij al allerlei dingen in de mond gelegd die ik nooit heb gezegd... Wij zijn er onder de

"Ik heb het adjektief 'katoliek' nooit als een handicap ervaren, maar je moet uiteraard eerst zorgen dat je een goede universiteit hebt."

(Foto Hendrik Delagrangé)

Vlaamse rektoren van overtuigd dat het noodzakelijk is het curriculum anders te structureren en te stroomlijnen. Wij willen ergens algemene vorming inbouwen omdat we die component niet willen laten teloorgaan onder de druk van de maatschappij die zogezegd specialisatie eist. Het gevolg van die tendens is dat men al in het eerste jaar Rechten volop recht wil hebben, dat men in het tweede jaar Geneeskunde al écht geneeskunde wil hebben. Ik begrijp dat velen dat steunen omdat de tijd kort is om de vakken van de nieuwe wetenschap door te geven.

«Maar de wetenschap gaat zo snel vooruit dat je de studentengeneratie niet kan voorbereiden op de maatschappij van morgen omdat we die niet kennen als ze hier komen. We kunnen dus niet alle nadruk leggen op overdracht van parate kennis, want die gaat voor een groot stuk niet bruikbaar zijn tegen de dag dat ze afgestudeerd zijn. Dus moeten we zorgen dat zij leren leren, en dat ze een vorming krijgen die flexibel is en de denktechnieken van een vak meeeft. Dat is trouwens de basis van de rationalisatie die we dit jaar hebben doorgevoerd (nvdr. het zogenaamde 'plan Dillemans'). Het hele domein van een bepaalde wetenschap ekshautief bestrijken, kan ten eerste niet meer, ten tweede hoeft het niet, en ten derde is het zelfs beter van niet.»

Veto: Eén van de opvallendste aspecten in dat rationalisatieplan was het verminderen van vakken tot tien per jaar. Daarin is men toch nog niet geslaagd in verschillende fakulteiten.

Dillemans: «Heel wat mensen hebben zich blind gestaar op dat cijfer 10, vooral degenen die de moed niet hebben gehad de andere acht bladzijden van de nota over het rationalisatieplan te lezen. We hebben getracht een globaal vormingsproject naar voor te brengen en uit te tekenen wat universitair onderwijs moet zijn. Eén van dingen die nodig waren om de kwaliteit te verbeteren, was het kwantitatief afbouwen van programma's. Vroeger moest je minimum zes uur les geven om een benoeming te krijgen, en er werden dus wel eens vakken geprogrammeerd die eigenlijk niet zo nodig waren. Daarom wilden we minder hoorcolleges, minder vakken, minder examens. In alle fakulteiten heeft men zo een belangrijk inspanning gedaan.»

Veto: Maar er zijn toch nog andere problemen. Men heeft soms gewoon vakken samengevoegd, er is in een aantal fakulteiten nog een tekort aan bijvoorbeeld monitoraats- en testbegeleiding. Hoe gaat de operatie nu verder verlopen?

Dillemans: «Men mag die operatie volgend jaar niet herdoen. Men moet niet jaarlijks onrust zaaien... De eerste fase is grotendeels gelukt in de meeste fakulteiten. Volgend jaar moeten we de resultaten consolideren, het jaar daarna een evaluatie instellen en dan hier en daar bijstaven. Dan komt er een tweede fase, die trouwens al begonnen is. Die houdt onder andere in verhogen van de begeleiding, cursus-

ontwikkeling, grotere inschakeling van audiovisuele middelen en pedagogische begeleiding van jonge docenten. De eerste en tweede cyclus moet zo meer worden dan een louter overdragen van wetenschap. Het moet een globaal gekaderd vormingsproject zijn.»

«Parallel daarmee wordt het derde cyclus-onderwijs beter uitgedenkt. Door die rationalisatie zal er tijd vrijgemaakt kunnen worden voor postgraduaat onderwijs, de permanente vorming kan verder worden uitgebreid, net als internationale programma's en de doktoraats.»

Veto: Wat dat vormingsproject betreft, legt u voortdurend de nadruk op de etisch geïnspireerde en katholieke achtergrond die de KU Leuven biedt. Toch zijn er de laatste jaren verschillende keren spanningen geweest tussen het Vaticaan en de katholieke universiteiten. Belemmert dat de werking niet?

Dillemans: «Ik zie die spanning tussen geloof en wetenschap juist als uitermate positief. Onze eerste taak moet natuurlijk zijn universaliteit te zijn. Dat betekent dus interdisciplinair onderwijs en onderzoek, en onderzoek in de echte zin van het woord: vrij en fundamenteel. Als we dat al niet hebben, dan praten we niet verder. In de tweede plaats zijn we ook katholiek. Dat betekent dat we in globo achter een project staan: wij denken dat de wetenschap er is om de mens te verbeteren. De mens staat dus centraal, en er zijn grenzen aan het gebruik van wetenschap, en misschien ook aan het experimenteren. Maar dat alles binnen bepaalde perken, want de academische vrijheid blijft prioritair.»

Veto: Toch heeft u in Rome al stevig van u moeten afblijven.

Dillemans: «We zijn daar inderdaad moeten gaan zeggen: eerst universaliteit, en dan zien wat 'katholiek' daaraan toevoegt. En teologie is ook een wetenschap die over academische vrijheid moet beschikken. Ik heb in Rome zeer veel begrip ontvangen, meer dan sommigen denken. Het verschil tussen ons en enkele instanties in het Vaticaan is dat wij die spanning als positief en stimulerend zien, terwijl sommigen er ginds angstig tegenover staan.»

«Ik heb het adjektief 'katholiek' nooit als een handicap ervaren, maar je moet uiteraard eerst zorgen dat je een goede universiteit bent. Wij hebben op geen enkel ogenblik voeling verloren met de internationale wetenschappelijke wereld. Integendeel, het is voor vele middelen een teken van enige sérieux over je doelstellingen als wetenschapper. Maar het is natuurlijk niet omdat je katholiek bent dat je één meter gewonnen hebt op wetenschappelijk gebied.»

Veto: Is er op dat gebied geen tegenstelling binnen de universiteit? Aan de ene kant heb je de verklaring van de fakulteit Geneeskunde tegen het voorstel Herman-Michielsen. Aan de andere kant heb je heel wat profen uit teologie die zich aansluiten bij de Keulse Verklaring tegen een aantal beleidsopties van de paus.

Dillemans: «Ik denk niet dat dat juist is. De fakulteit Geneeskunde heeft zich alleen uitgesproken tegen het voorstel Herman-Michielsen, dat voor iedereen in die vorm onaanvaardbaar is, denk ik persoonlijk. De vraag is of men geen ander amendementen had moeten voorstellen, maar ik kan daarover nu moeilijk gaan uitweiden. Die beide initiatieven situeren zich op een ander vlak. Trouwens, verschillende teologen hebben meegewerkt aan de verklaring van Geneeskunde.»

«Het boeiende is juist dat je over de verschillende onderwerpen een vernieuwend syntesedenken tracht te realiseren. Ik geloof dat de fakulteit Theologie krachtig haar stem laat horen in het grote internationale debat. Dat kan een belangrijke inbreng zijn, net zoals de fakulteit Geneeskunde dat heeft proberen te doen. Je kan trouwens de vrije mening van het professorenkorps niet beknotten.»

de loyaliteit van allen. De grens tussen kritisch zijn en loyaal zijn is moeilijk te trekken, maar die ligt waar men volgens mij ernstige schade aan de instelling berokkent. Ik geef een voorbeeld.»

«Wij hebben de Akademische Raad en Kringraad gevraagd om advies over het gebruik van het Engels aan de universiteit. Nu zitten we praktisch op dezelfde golftegen: een Vlaming moet zijn basiskurriculum volledig in het Nederlands kunnen volgen, voor de derde cyclus moet anderstalig onderwijs mogelijk zijn, voor gastprofessoren en onder bepaalde voorwaarden voor keuzevakken ook. Kringraad brengt zijn standpunt naar de pers alsof dat een standpunt is van de studenten van Leuven tegen het beleid in. Ik heb kritiek gekregen dat wij de Vlaamse origine loochenen, terwijl we net op dezelfde golftegen waren. Dat brengt schade aan de universiteit zonder dat daar reden voor is.»

«Wij staan in globo achter een katholiek project: wij denken dat de wetenschap er is om de mens te verbeteren.»

Veto: Tot slot nog iets over het medebeheer. Ziet u dat ook als een stimulerende inbreng, of werkt het eerder remmend op het beleid van de universiteit?

Dillemans: «In het algemeen ben ik voorstander van een kollegiaal en participatief bestuur. Wij zijn één van de vijf grootste bedrijven van het land en een directief model zou hier niet werken, denk ik. Alle nieuwe managementtheorieën zeggen dat de leiding moet motiveren, inspireren, stimuleren en vooral niet alles dirigeren tot het uiterste toe. Ik geloof dat een universiteit niet anders kan dan dat model aanhangen, juist omwille van de grote individualiteit en het professionele nivo van de verschillende leden van onze universitaire gemeenschap, omwille van de academische vrijheid en de traditie van participatie en medebeheer.»

«Het medebeheer is een belangrijk beleidsverbeterend systeem. We kunnen dat waarschijnlijk nog verder verbeteren. De belangrijkste plaatsen van inspraak zijn de fakulteiten en de Permanente Onderwijscommissies (POK). Daar zijn de studenten kostbare medewerkers op het gebied van uittekenen van het onderwijs.»

Veto: De nieuwe managementtheorieën leggen ook de nadruk op de identifikatie van de werknemer met zijn bedrijf. U staat er op dat mensen in het medebeheer zich sterk identifiseren met de universiteit.

Dillemans: «Eén: de sterkte van een instelling is afhankelijk van het aantal bekwame mensen dat er zich voor inzet, dat "er mee gaat slapen en ermee opstaat". Dat aantal is bijzonder groot in Leuven. Daaraan danken wij onze hoge kwaliteit, naam en faam. Twee: een instelling als de onze moet kunnen rekenen op

«Ik neem aan dat de studenten een tijdschrift uitbrengen dat een kritische rol vervult - een democratisch beleid moet zijn eigen kritici financieren. Er zijn echter grenzen wanneer de journalistieke vrijheid de universiteit schade berokkent. Eerst moet zo iets volgens mij binnenin uitgepraat worden. Eerst intern proberen, dat vind ik loyaal. Lukt dat niet, dan kan je nog standpunten naar buiten brengen.»

«Ik denk dat we in het verleden wel ooit schaden leden als we dat niet verdienden, maar de toestand en de houding is fel verbeterd. Ik heb daar op het moment geen klagen over. Maar ik denk dat u dat zelf moet weten waar de loyaliteit eindigt en de kritische zin begint. Ik kan dat niet opleggen.»

Veto: Over de Raad voor Studentenvoorzittingen (RvS) hoort men toch wel eens dat de academische overheid niet zo tevreden zou zijn over de werking van RvS. De studentenfractie zou teveel de beslissingen beïnvloeden.

Dillemans: «Ik heb zeker geen negatief oordeel over RvS. De universiteit heeft volgens mij veel te danken aan RvS. Misschien gaat niet iedereen altijd akkoord over de beslissingen die er genomen worden. Waar moet de Centrale Keuken van Alma staan? Hoeveel moeten de Almaprijzen stijgen? Wij hebben soms inderdaad wel eens een andere mening dan de beslissingen die op RvS genomen werden. Maar ik denk dat de verschillende visies telkens verdedigbaar zijn. De sociale sector is nu eenmaal in sterke mate toevertrouwd aan het medebeheer en dat is zeer kostbaar. Ik zou dat in geen enkel geval willen verminderen.»

Erik Paredis
Walter Pauli

LEVEN EN WERKEN

Met Roger Dillemans (°1932, gehuwd, vier kinderen) krijgt de KUL als rektor een hoogleraar met een indrukwekkend curriculum. U zijn humaniora aan de Sint-Pieterskollege te Leuven studeerde hij aan de toen nog unitaire universiteit Rechten. Hij was toen vooral actief binnen de 'Universitas'-groep rond prof Doorneyne, waar trouwens heel wat hedendaagse CVP-prominenten (zoals Gaston Geens en Marc Eyskens) elkaar troffen. Daar vond vooral de filosofie van het kristelijk personalisme ingang, een levensbeschouwing die Dillemans naar eigen zeggen tot vandaag vormt en inspireert. Hij stond in die tijd ook 'aan de basis' (maar dan toch nogal van op afstand) van Alma en Acco.

Roger Dillemans was een 'uitstekend student'. Hij behaalde het diploma van doctor in de rechten, licentiaat in het notariaat en licentiaat in de filosofie. Daarna kreeg hij in Harvard zijn *degree* van Master in Laws, waarna hij nog een jaar aan de Sorbonne in Parijs werkte. Vervolgens kwam hij terug naar Leuven, om in 1962 als gewoon hoogleraar benoemd te worden. Met zijn 32 jaar was hij één van de jongste gewoon hoogleraren uit de geschiedenis van de KUL.

Dillemans werkte toen trouwens ook op diverse CVP-kabinetten. Zo was hij medewerker van Theo Lefevère en Robert Houben. Hij maakte ook van dichtbij de woelige periode van Leuven Vlaams mee als een soort 'directeur van het (Vlaamse) (pro-)rektoraat', en werkte van dichtbij mee aan de tekst van het Gewoon Reglement Struiktuur. Het verslag van de eerste Akademische Raad van de zelfstandige Vlaamse KUL was trouwens ondertekend door een historische duo: 'Verslag, R. Dillemans' naast 'Goedgekeurd, P. De Somer'.

Dillemans nestelde zich daarna aan de top van de kristelijke zuil. Als voorzitter van Caritas Catholica

beheerde hij de hele groep van kristelijke ziekenhuizen, naast Broederlijk Delen en Welzijnszorg. Dillemans was ook voorzitter van de Hoge Raad voor Gehandicapten. Op rechtskundig gebied bleef hij eveneens actief. Samen met prof. Walter Van Gerven stond hij aan de basis van de reeks 'Beginselen van het Belgisch Privaatrecht'. Samen met dr. Anne De Moor verzorgde hij ook de redactie van de populariserende 'Wegwijs'-reeks. Op zakelijk gebied hield hij zich onledig met een *schnabbel* als de funktie van beheerder van N.V. De Vaderlandsche.

In 1981 werd Dillemans als het ware de voorloper van Paula D'Hondt: hij werd benoemd tot Koninklijk Kommissaris voor de Kodificering van het Sociale Zekerheidsrecht. Die benoeming dankte hij ten dele aan zijn CVP-binding, ten dele aan zijn wetenschappelijk engagement. Zo lag hij aan de basis van het Instituut voor Sociale Zekerheid, was medestichter van het Europees Instituut voor Sociale Zekerheid, titularis van de Franqui-leerstoel 1979-1980 en Visiting Professor London University (1970-85). Terloops was hij van 1978 tot 1981 dekaan van de Rechtsfakulteit.

In 1985 werd hij tenslotte rektor van de KU Leuven. Zijn carrière speelt zich sindsdien vanzelfsprekend in de onderwijssector af: vorig jaar werd hij voorzitter van de Vlior. Bovendien bedachten de kristen-demokraten hem met hun 'Europarpijs'. Bij die gelegenheid werd hij in het ACW-blad 'De Volksmacht' uitvoerig beschreven: «Deze mens is een enkeling, bewoond door een meervoudige ziel. (...) Een spektakel van een man, een gevaarlijk man, een man om lief te hebben of eeuwig te vrezen in een totale oorlog, want naast hem kijken kan men niet.» Daarmee kunnen we - na vijf jaar ervaring met Roger Dillemans als rektor - enkel instemmen. (WP)

Althans tot nu toe

Loko in 120 artikels

Voor de Kerstvakantie berichtte Veto iedere week over de 'Magnificent Seven'. Dat was een vaste bijnaam voor zeven kringen (Economika, Medika, VRG, VTK, Kanonika, Wina en Apolloon), die samen het initiatief hadden genomen om een Open Algemene Vergadering (OAV) samen te roepen omtrent Veto. Zo'n OAV is de hoogste beslissingsvergadering binnen Loko. De oorspronkelijke bedoeling verdrank na verloop van tijd echter in een heuse procedure-slag. Op de laatste OAV voor de Kerstvakantie werd zelfs de geldigheid van de Statuten van Loko in vraag gesteld. "Loko barst", schreef Veto indertijd. Eerlijk gezegd, in de gegeven omstandigheden was dat evenveel *wishfull thinking* als nuchtere konstatacie. Zo'n vaart is het echter niet gelopen.

Een toenmalig studentenvertegenwoordiger in Akademische Raad lapt zowat alle gangbare praktijken binnen Loko aan z'n laars en riep een extra-krisisvergadering met een groot aantal kringen samen. De kringen die niet uitgenodigd waren, had hij dan ook bewust thuisgelaten. Kortom, een *louche* toestand, die door de preses van Apolloon (een geviseerde kring) allermindst geapre-

ciëerd werd. Vreemd genoeg pikte de Algemene Vergadering van Kringraad echter de *démarches* van haar vertegenwoordiger. Die kreeg de toestemming om een speciale Kommissie samen te stellen, belast met het herschrijven van de statuten in een 'meer juridisch taalgebruik'.

De leden van de Kommissie werden

- net zoals in de politiek bij de grote mensen - met veel zin voor het evenwicht samengesteld: een vertegenwoordiger van Sociale Raad, Kringraad, Kultuurraad, Sportraad, Veto en Isol, naast kringvertegenwoordigers van het VTK, het VRG, Ekonomika, Landbouwkring, Germania, en Klio. Op die manier zaten "de uitersten" met elkaar aan tafel, en moest men binnenskamers het gekrakeel maar zien op te lossen. Merkwaardig genoeg heeft het zaakje gewerkt. Traag maar zeker. Maar wel bijzonder traag.

De kommissie heeft immers voor een radikaal andere aanpak gekozen dan de vorige tekst "Loko: afspraken en statuten". In die tekst was alles vaag gehouden. Loko wilde in 1986 geen echte statuten hebben, maar wel een minimumkader waarbinnen men kon werken. Basis voor die statuten was ook het 'goede vertrouwen'. Dat is nu wel enigszins veranderd. Waar de vorige statuten op basis van vertrouwen waren opgesteld, is dat tegenwoordig toch wel even veranderd. De statuten proberen scrupuleus te vermijden dat enig ondernemend persoon of welke imperialistische kring dan ook te veel de zaak zou beïnvloeden. Een andere konstante is de eis tot medewerking: wie in Loko-vanmorgen iets te zeggen wil hebben, moet

ook meewerken. In feite was dat eigenlijk de twintig jaar daarvoor in de toenmalige Algemene Studentenraad (ASR) en Loko-oude-stempel ook zo. Alleen de laatste twee jaren, pakweg sinds '88, was dat wel even vergeten. Een aantal aanvullingen die de kommissie heeft gedaan zijn zeker en vast meer dan terecht, of drongen zich geruime tijd op. Zo is in de nieuwe statuten heel wat plaats gemaakt voor Isol, de Raad van Loko die de buitenlandse studenten organiseert. In de vorige statuten werden daar slechts drie woorden aan vuil gemaakt. Op die manier wordt de werking en structuur van Isol enigszins generaliseerd, terwijl de vereniging in haar geheel meer bij Loko aansluiting vindt. Ook dat laatste is belangrijk, in de tijd waarin de Akademische Overheid in interne rapporten reeds meer dan eens haar twijfels heeft uitgesproken over het 'Derde Wereld-imaago' van Isol. Men dacht soms zelfs luidop of het niet zinvoller en nuttiger zou zijn om het geld en de middelen die nu aan Isol toekomen, morgen voor de Erasmusstudieten te reserveren. De kommissie was unaniem van oordeel dat Isol terzake belangrijk is, en een integraal deel van Loko uitmaakt.

Een onslachtig wordt punt per punt de hele werking van Loko ontleed: de

Algemene Vergadering, de Vrijgestelden, de Voorzitter (een nieuw punt), noem maar op. Soms gaat dat om zeer triviale bepalingen, zoals artikel 16: "Op een AV kan nooit bij volmacht gestemd worden". Een klein kind kan zo iets zelfs verstaan. Er zijn echter ook doordeweekse, maar daarom niet minder belangrijke bepalingen die de kommissie in een taal heeft willen vastleggen die voor geen verkeerde interpretatie vatbaar is.

Soms wordt dat lachen. Zoals het artikel, waarin bepaald wordt wie mag stemmen op een AV. In Loko heerst echter het 'gewogen en gedifferentieerd stemrecht'. Dat wil zeggen dat grote kringen (dit zijn kringen met meer dan duizend studenten) twee stemmen kunnen krijgen. Kunnen, want ze moeten immers 'goed meewerken' aan Loko. Er wordt van hen immers geëist dat ze op voldoende vergaderingen met voldoende mensen aanwezig zijn. Anders kunnen ze hun tweede stem vergeten. Bovendien gaat het niet op pro forma vijf minuten op een vergadering te zitten en je daarna om "persoonlijke redenen" - geen kat die dan nog durft verder vragen - te verontschuldigen. Maar druk dat maar eens in mensentaal uit."

De kommissie opteerde voor volgende draak: "Eénmaal de vergadering aangevat is, bepaalt de AV, via haar voorzitter, telkens de tweede vertegenwoordiger van een kring van Loko die het recht kan hebben twee stemgerechtigde vertegenwoordigers af te vaardigen, de vergadering met vertraging vervoegt, expliciet of die betrokken vertegenwoordiger zijn laattijdigheid op afdoende wijze kan motiveren. Zo ja, wordt hij genotuleerd als was hij voor het volledige verloop van de AV persoonlijk op de desbetreffende AV aanwezig en wordt zijn aanwezigheid in rekening gebracht voor het al dan niet verlenen aan zijn kring van het recht een tweede stemgerechtigde kringvertegenwoordiger af te vaardigen op één van de volgende AV's van de desbetreffende raad.

En verder, als tweede lid: "Eénmaal de vergadering aangevat is, bepaalt de AV, via haar voorzitter, telkens een stemgerechtigde vertegenwoordiger van een kring van Loko die het recht kan hebben twee stemgerechtigde vertegenwoordigers af te vaardigen, de vergadering voortijdig verlaat, in overleg met de betrokken vertegenwoordiger expliciet of die zijn voortijdig vertrek op afdoende wijze kan motiveren. Zo ja, wordt hij genotuleerd als was hij voor het volledige verloop van de AV persoonlijk op de desbetreffende AV aanwezig en wordt zijn aanwezigheid in rekening gebracht voor het al dan niet verlenen aan zijn kring van het recht een tweede stemgerechtigde kringvertegenwoordiger af te vaardigen op één van de volgende AV's van de desbetreffende raad." Belachelijk? Kan best zijn, maar probeer het eens eenvoudiger, terwijl je met alle eventualiteiten rekening houdt. Wie proberen wil, mag.

De kommissie heeft haar werk momenteel bijna af. Nou ja, 'bijna'. Over Veto en de OAV, traditioneel twee gevoelige onderwerpen, is wel gesproken, maar staat nog geen woord op papier. De tijd dringt bovendien: volgende woensdag staat de eerste OAV op het programma waar het hele zaakje voorgelegd zal worden - en waarschijnlijk min of meer gunstig onthaald zal worden. De Kommissie is tot dusver immers eensgezind. En dat hadden insiders in het begin niet durven voorspellen.

Walter Pauli

Oikonde Leuven vzw

biedt aan enkele vrijwilligers een unieke levenservaring:

- door in de gemeenschapshuizen samen te leven met jonge mentaal-gehandicapten, ex-psychiatrische patiënten, ex-gedetineerden,... die tijdelijk ondersteuning vragen.
- door in het crisisopvangcentrum enkele avonden of nachten per maand binnen te wippen en zo de werking mee te dragen.

VRAGEN? Kom naar onze informatieavond in De Lange Trappen (M. Delayensplein 1) op do. 3 mei om 20.00 u.

(advertentie)

Vraag:

In theorie

is het

mogelijk,

maar in

praktijk?

Antwoord:

HP 48SX Wetenschappelijke uitbreidbare calculator

Geeft een calculator de intelligentie van een computer. Onmogelijk? Hewlett-Packard bewijst nu met de HP 48SX dat "onmogelijk" relatief is.

Een staaltje van z'n intelligente toont de HP 48SX door alle meeteenheden van een probleem om te zetten in één enkel eenheidssysteem, waardoor het risico op fouten wordt geëlimineerd. Het is de enige calculator die wiskundige vergelijkingen in hun originele vorm verwerkt, zonder omweg langs de machinaal.

Naast de 8 verschillende grafieken, waaronder staafdiagrammen, histogrammen, conische secties, parametrische en polaire tracés, geeft de HP 48SX ook toegang tot een IBM compatibele PC of een Macintosh. Zo kan de informatie zelfs ingeslagen worden met een gewoon klavier; opgeslagen worden op diskette of meteen afgedrukt.

In deze calculator schuilt de kracht van een echte computer. Het RAM-geheugen is uitbreidbaar tot 288 Kb en de ROM "HP Solve Equation Library" is nu reeds beschikbaar.

Een achterstand oplopen in de wetenschappelijke wereldloop kan fataal zijn. Verlies dus geen tijd en vraag een demonstratie aan uw dichtstbijzijnde HP-dealer. Of bel voor documentatie naar het Customer Information Center: 02/761.34.00.

IBM is een geregistreerd handelsmerk van IBM Corp. Macintosh is een geregistreerd handelsmerk van Apple Computer Inc.

hp HEWLETT PACKARD
THE POSSIBILITY MADE REALITY

Hobu-scholieren betogen te Leuven

Honden lusten studenten

Op donderdag 26 april betoogde de Leuvense Overkoepeling van Hogeschoolstudenten (Lohs) tegen de verhoging van de inschrijvingsgelden met 5000 fr voor niet-beursstudenten in het Hobu (Hoger Onderwijs Buiten de Universiteit). Vorige maand had Lohs ook al deelgenomen aan de nationale aktie in Brussel. Toen troopten zo'n 12000 Hobu-studenten en docenten samen om te protesteren tegen deze "ondemokratische maatregel". De verhoging van de inschrijvingsgelden met 5000 fr betekent immers niet dat daarmee de werking van de Hobu-instellingen zal geoptimaliseerd worden. Integendeel, het is de bedoeling om met het binnengerijfde geld een gat van 280 miljoen in de Vlaamse onderwijsbegroting te dichten.

Vlaanderen telt 9 universiteiten en 170 Hobu-instellingen, waarbij de term 'Hobu' staat voor alle vormen van Hoger Onderwijs Buiten de Universiteit. Globaal genomen is het Hobu een volwaardige alternatieve vorm van hoger onderwijs geworden, maar dit komt niet tot uiting in de wijze waarop de instellingen van Hobu (geen) overheidsgeleend ter beschikking krijgen. Immers, zowel op het gebied van de werkingsstoelagen als wat betreft de sociale voorzieningen bestaan er heel wat verschillen met de universiteiten.

In tegenstelling tot de universiteiten bezit het Hobu geen sociale sektor. Het heeft geen huisvestingsdienst, geen medische dienst, geen restaurants voor haar studenten, allemaal om de eenvoudige reden dat het Hobu daarvoor geen frank aan staatssteun ontvangt, in tegenstelling met de universiteiten. Op die wijze hoeft het dan ook geen verwondering te wekken dat de Hobu-student gediskrimineerd wordt tegenover de student die naar de universiteit trekt. Terwijl de laatste ongeveer 7500 fr recupereert van zijn inschrijvingsgeld onder de vorm van allerlei sociale voordelen, krijgt de Hobu-student niets. Het inschrijvingsgeld dat de Hobu-student betaalt, gaat rechtstreeks naar de instelling die er de "elementaire zaken" mee financiert. Om in de werking en de nodige uitrusting voor onderwijs te voorzien, zijn de meeste Hobu-scholen immers al lang op eigen houtje overgegaan tot het innen van willekeurige inschrijvingsgelden. In sommige instellingen koopt hij daar bijvoorbeeld ook zijn kursussen mee.

De afstand tussen de universiteits-

Hobu-student wordt met de geplande maatregel van de minister van onderwijs Daniël Coens zo mogelijk nog groter. Een verplichte verhoging van 5000 fr brengt het gemiddelde inschrijvingsgeld in het Hoger Onderwijs van het korte type op 10.000fr, in het Hoger Onderwijs van het lange type op 15.000fr en tenslotte in het Hoger kunstonderwijs op 14.000fr. Niets van dit geld zal echter - in schril contrast met de universiteitsstudent - de Hobu-student op enige manier ten goede komen. De niet-beursgerechtigde hobu-studenten zullen hun 5000 fr ekstra inschrijvingsgeld zien versast worden naar de Vlaamse regering, die er een gat van 280 miljoen in de onderwijsbegroting mee wil vullen.

Vanzelfsprekend heeft deze maatregel veel kwaad bloed gezet bij de Leuvense Overkoepeling van Hogeschoolstudenten (Lohs). Zij eisen een eigen sociale sector in plaats van een financiële bestraffing. Bovendien zoeken zij enige erkenning, en een erbijding van de rol die de hogescholen in de laatste twintig jaar gespeeld hebben in de democratisering van onderwijs. Een recente studie van Herman Deleek en Bénécie Storms heeft aangetoond dat het Hobu meer gedemocratiseerd is dan het universitaire onderwijs: in verhouding zijn er meer studenten uit de lagere socio-professionele categorieën die voor het Hobu opteren dan voor de universiteit. Hierbij komt nog dat de studiekost aan het Hobu jaarlijks gemiddeld evenveel bedraagt als aan de universiteit.

De studenten van Lohs vinden daarom dat zij beter verdienen hebben dan hen nu wordt aangedaan. Volgens hen zou

Coens beter een echt beleid - met aandacht voor de problematiek van democratisering van het onderwijs, met het zoeken naar oplossingen voor een sociale sektor aan het Hobu - dan enkele duizenden franken ekstra uit de zak van studenten te kloppen. Zoets kan men volgens de Hobu-aktievoerders bezwaarlijk een 'beleid' noemen.

Daarom kwamen zij donderdag 26 april in Leuven op straat. Het Hobu kan immers niet later meer samenkomen: vanaf volgende week beginnen in verschillende instellingen reeds eksamen (in het Sint Elisabeth Instituut voor Verpleegkunde waren die vorige week trouwens reeds bezig), en bovendien zit het merendeel opgezaald met stages. Die verliep enerzijds ludiek, anderzijds bijzonder 'woest'. Ludiek was het opeenvolgende signalemen bij de politie van Leuven. Verschillende Hobu-studenten kwamen ginds aangifte doen van diefstal van 5.000 fr. Wie de dader was? "Een kleine dikke, Westvlaams aksent, licht kalend"...

"Woest" waren de aktiemiddelen, die herinnerden aan de betogingen tegen het Sint-Annaplan uit '86: de sporen van station van Leuven werden zwaar even bezet, en herhaaldelijk weken de betogers af van het uitgestippelde traject. Waarop de ordediensten bepaald zenuwachtig werden, en hun honden op het protesterend volkje loslieten. Een student werd door zo'n volwassen Duitse Herder gebeten... Het kon de pret niet drukken, en tegen tien uur 's avonds had men allang spijt "die autobanden op ons kot te hebben achtergelaten, want dat zou nog een leuk vuurtje kunnen geworden zijn".

Walter Pauli
Tie Roefs
Een eenzame rijkswachter snuift de geur van brandende autobanden op. Straks vliegen we er nog eens in, mannen.
(Foto Archief)

Kringverkiezingen 'Industria' (Groep T)

In het land der blinden

De voorbije week werden bij Groep T (de industrieel ingenieurs) de kringverkiezingen gehouden. Nog steeds volgens het geijkte stramien: onmiddellijk na de Paasvakantie, zodat de teams die opkomen zich gedurende die veertien dagen terdege kunnen voorbereiden, met op maandag en dinsdag campagne, woensdagvoormiddag debat en 's namiddags de eigenlijke stemming.

Verleden jaar ontsnapten de kringverkiezingen op Groep T niet aan de tendens tot kommercialisering, die toen in Leuven de verkiezingen van alle grote kranten deden ontfaan in een walgelijke bedoening. Er werd letterlijk met eten en figuurlijk met geld gesmeten, de kranten werden gemobiliseerd om in hun regionale pagina's aandacht aan het gebeuren te schenken..., het kon allemaal niet groots en spektakulair genoeg. Nogal wat studenten vroegen zich af of dat allemaal wel zo nodig hoefde. Wat er ook van zij, met al dat gestunt willen de opkomende ploegen aantonen dat ze iets in hun mars hebben en in staat zijn op korte tijd iets van nivo op poten te zetten.

Dit jaar vervielen de presesandidaten op Groep T echter in een ander uiterste. Hun campagne werd zo mat en ongeïnteresseerd gevoerd dat men zich kan afvragen of de term 'campagne' hier überhaupt wel op zijn plaats is. Geen van de ploegen heeft blijkbaar ooit van mailing gehoord, en dat droeg ertoe bij dat dit jaar de verkiezingen aan veel studenten voorbij zijn gegaan.

Geen nood, in een pittig en zinvol debat kan men veel goedmaken en de kiezers alsnog overtuigen van de intrinsieke kwaliteiten van een team. Maar dat viel dit jaar vies tegen. Reeds na de voorstelling van de verschillende teams werd duidelijk dat dit debat in feite zinloos was: inhoudsloos en oppervlakkig, en als dusdanig een perfecte weerspiegeling van de kandidaten. Ploeg 'Rien ne va plus' deed als lolploeg

vertwijfelde pogingen het boeltje wat op te vrolijken, maar profileerde zich eerder als lal- en lulploeg.

Ploeg 'Plus' was er de vorige dagen zowaar in geslaagd naar buiten te komen met een heus programmaboekje, waarin naast de obligate tema's (kursusdienst, studentenraad, feestkomitee, studiereis, enzovoort) een gestoord jongmens twee pagina's lang zijn beklag mocht doen over de kwaliteit van het 'vrouwelijke ingenieursvee'. Ploeg 'Eva-AVD' hield het bij vier kernwoorden: ludiek, cultureel, sportief, prestigieus, maar hoe dit precies zou ingevuld worden bleef uitert vaag.

Geen enkele van de teams heeft er trouwens aan gedacht de eigen structuur en werking toe te lichten, laat staan het voorbije presidium te evalueren of de studenten diets te maken wat zij willen veranderen of verbeteren. Hierbij viel het op hoe lichtzinnig de ploegen aankijken tegen de presidium-werking. Op de kursusdienst na - die zou voortgezet worden met dezelfde mensen, ongeacht welk team verkozen werd - bestond geen der teams uit mensen met ervaring, in tegenstelling tot het huidige presidium, dat grosso modo een voortzetting is van de vorige twee presidia. Zowel 'Plus' als 'Eva' lieten het voorkomen alsof het organiseren van bijvoorbeeld een Amerika-reis voor de laatstejaars een roetineklus is, alsof ze probleemloos wat dan ook kunnen forceren via de studentenraad.

Over de visie van de kandidaten op prangende kwesties als de HOBU-problematiek, het uitbouwen van samenwerking en overleg met Loko en andere hogescholen, de diskriminatie van niet-Industrialeiden bij de kursusverkoop (zij betalen tien procent meer) en de prijs van de kursussen in het algemeen, het bijeenbrengen van sponsoring voor de Amerika-reis..., kwamen de aanwezigen helemaal niets te weten.

Na de voorstelling van hun teams mochten de kandidaten mekaar het vuur aan de schenen leggen. Meer dan een Bengaals vuurtje zat er ook nu weer niet in. Er werd enkel nog wat gekeuveld over futiliteiten als een gezamenlijke ski-vakantie en oud-studentenwerking.

Tussendoor vond de kandidaat-preses van 'Eva' het nodig de ploeg 'Plus' uit te maken voor een bende blokkers.

De stemming zelf leverde 'Plus' een ruime overwinning op: 183 stemmen tegen 86. Nauwelijks driehonderd van de zowat 2300 studenten hebben hun stem uitgebracht. Een gevolg van de matige campagne, het late tijdstip van de verkiezingen of eerder algemene onverschilligheid omdat de vorige presidia behoorlijk werk leverden? Besluiten we tenslotte met goed nieuws: de nieuwe preses komt volgend jaar op kot. (MK)

KAFEETEORIEEN

De Brakke Hond

literair tijdschrift met nieuws

In het lentenummer ondermeer:

-BART de MAN tegen K.L. POLL

-GILBERT GRAUWS, POL HOSTE, DIRK van BASTELAERE

e.a. over LITERATUUR en GELD

-nieuwe poezie van GEERT van ISTENDAEL

-PAUL CLAES over MALLARME; nieuw werk van

LUIGI MALERBA, J.M. BERCKMANS en vele anderen

EEN BIJZONDER AANBOD:

Wie zich nu abonneert ontvangt als premie:

of: T.S. ELIOT. The Waste Land. Het barre land

of: D.H. LAWRENCE. Vijgen. (Vert. Paul Claes)

of: H.C. PERNATH. Stem en Tegenstem.

NAAM-----

ADRES-----

PREMIE-----

u stort 700 BF op rkn 001-1183840-31

D.B.H. Verdussenstraat, 13, 2018 Antwerpen

(advertentie)

VAKATURES

Loko zoekt ter ondersteuning van de werking van haar geleidingen
Sociale Raad, Sportraad, Veto en Algemeen Beheer gedurende het academiejaar 1990-1991 6 half-tijdse krachten (19,5 uur/week).

Van de personeelsleden wordt verwacht dat ze de Algemene Vergadering (AV) van hun raad praktische en inhoudelijke ondersteuning verstrekken om op haar werkingssterrein tot een doordacht beleid te komen en om dit beleid met kennis van zaken uit te voeren. Voor al deze vakatures komen als vanzelfsprekend zowel mannen als vrouwen in aanmerking. Alle personeelsleden zullen werken met een bediendenkontraat van bepaalde duur.

Schriftelijke sollicitaties, met CV, motivering en vermelding van de speciale kwaliteiten die voor een raad nuttig kunnen zijn, moeten (tenzij anders vermeld) ten laatste woensdag 9 mei om 17.00 u op het sekretariaat aangekomen zijn, bij Paul Vandepuit, 's Meiersstraat 5, Leuven. Voor Sportraad, zie aldaar.

Sollicitanten voor de vakatures van Algemeen Beheer dienen aanwezig te zijn op de AV van Kringraad én Sociale Raad, zij die azen op de job bij Sociale Raad dienen op de AV van Sociale Raad aanwezig te zijn. De kandidaten zullen hiervoor persoonlijk uitgenodigd worden.

SOCIALE RAAD Twee mensen kunnen halftijds aan de slag bij Sociale Raad. Ze moeten zeer dynamisch zijn en beschikken over degelijke organisatorische en administratieve capaciteiten. Zij zijn op de hoogte van de werking van de AV van Sociale Raad en van de verschillende vertegenwoordigende functies die de Raad waarneemt in het medebeheer van de Sociale Sektor. Interesse in de problematiek rond studiefinanciering, huisvesting, gezondheidszorg, studentenrestaurants en alles wat verder met de sociale positie van de studenten te maken heeft, is absoluut noodzakelijk. Zij dienen de AV praktische en inhoudelijke ondersteuning te verstrekken om op haar werkingssterrein tot een doordacht beleid te komen en dit beleid met kennis van zaken uit te voeren. Zij zijn tevens bereid de studenten bij te staan in het verdedigen van hun belangen in deze aangelegenheden.

Hun kontraat loopt af op 31/8/91.

VETO Voor haar werking wil het studentenblad beroep doen op een halftijdse kracht. Van de kandidaat (m/v) wordt in de eerste plaats vereist dat hij op de hoogte is van het maken van het blad, zowel technisch als inhoudelijk.

Zijn taak bestaat vooral uit administratie, het bijhouden van de briefwisseling, het meewerken en coördineren van de reclamewerving, het bijhouden van het archief en het verzorgen van de permanentie. Daarnaast begeleidt hij de redactie, spoort aktualiteiten op en legt contacten tussen medewerkers, redakteurs en leden van de verschillende raden. Als bindschakel tussen alle geleidingen van de redactie, zorgt hij ervoor dat er wekelijks een kwalitatief hoogstaand blad onder de Leuvense studenten verspreid wordt.

Kandidaturen dienen voor 4 mei om 16.00 uur bij Paul Vandepuit toe te komen, 's Meiersstraat 5, Leuven. Het kontraat loopt af op 31/7/91.

De verkiezing voor Akademische Raad vindt plaats op de Algemene Vergadering van Kringraad op vrijdag 11 mei om 19.00 uur in de konferentiezaal van het Pauskollege. Kandidaturen voor deze functies moeten ingediend worden uiterlijk op woensdag 9 mei om 17.00 uur. De verkiezing voor ICA, RIB en Onderwijsraad vindt plaats op de Algemene Vergadering van Kringraad op vrijdag 18 mei om 19.00 uur in de konferentiezaal van het Pauskollege. Kandidaturen hiervoor moeten binnen zijn ten laatste op woensdag 16 mei om 17.00 uur.

Alle sollicitaties dienen schriftelijk met CV, motivering en vermelding van de speciale kwaliteiten die voor Kringraad nuttig kunnen zijn, te komen op het sekretariaat van Kringraad ter attentie van Piet Schreurs, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven. Personen die solliciteren dienen aanwezig te zijn op de respectievelijke Algemene Vergadering van Kringraad waarop de verkiezing plaats vindt.

SPORTRAAD Voor het verzorgen van de continuïteit en de administratie bij het uitvoeren van de beslissingen van de AV doet Sportraad beroep op twee halftime werkkrachten die elk jaar moeten verkozen worden.

- Zij staan in voor:
- de coördinatie van een heleboel taken waarvoor dagelijkse beschikbaarheid vereist is.
 - administratieve taken (notuleren, uitklappen en versturen van verslagen en aanvragen).
 - het dagelijkse financieel beheer.
 - de bemanning van het sekretariaat en het verzorgen van de uitleen-dienst van truitjes en kwistaxen.

Kortom, zij brengen de voordelen van een professioneel gerunde organisatie (nauwgezetheid, aandacht voor zaken op iets langere termijn en oog voor detail) binnen in een studentenorganisatie die vooral door idealisme, originaliteit en vriendschapsbanden gekenmerkt wordt.

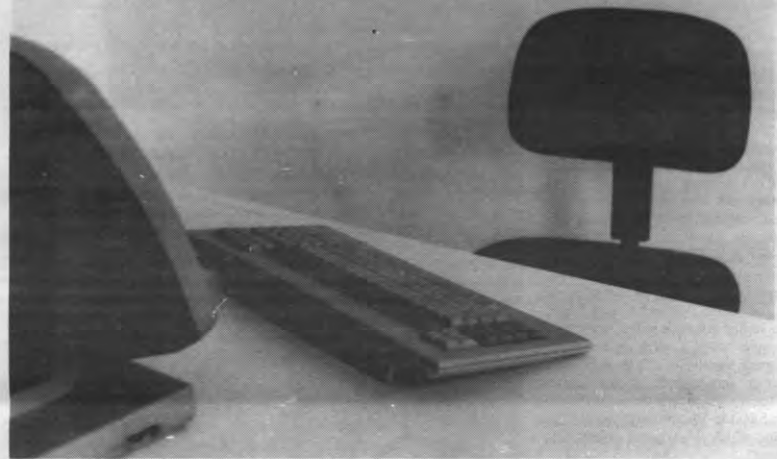
- Daarom zoekt Sportraad mensen die:
- zich nog in de studentenwereld thuis voelen.
 - een sterk ontwikkelde verantwoordelijkheidszin bezitten en hun jeugdige idealisme nog niet begraven hebben.
 - oog hebben voor afwerking.
 - zich van eind september tot eind november full time willen inzetten.
 - kunnen typen.
- Ervaring met studentenorganisaties is een pluspunt.

In ruil bieden wij een plezierige en studentikoze werksfeer, met een buitengewoon soepel uurschema (behalve oktober-november en februari), halftime betaald. De uitzichten op werkvoltoening zijn uniek dankzij de uitgebreide verantwoordelijkheden (coördinatie, finances). Het kontraat voor een 1 jaar gaat in op 1 augustus.

Als je jezelf in deze omschrijving terugvindt, richt dan je gemotiveerde kandidatuur voor 9 mei 1990 aan Frank Duval, voorzitter Sportraad, Tervuursevest 101 in Heverlee. De sollicitatiegesprekken gaan door op maandag 14 mei om 20.30 u.

do 3 mei, 20.00 u niet te missen een infoavond voor afstuderenden in de kleine aula

Alles over werkstatuten, ziekteverzekering, kinderbijslag, vakantiewerk, dienstplicht, enzovoort.

WERK! - Geef toe: dit jaar hebt u zeer veel niet gedaan. U bent voor Veto niet op interview getrokken naar Roger Dillemans, Godfried Danneels, Lech Walesa, Ivo Michiels, Patrick Dewael, Bruno Verbergt, Josse De Pauw, Jaap Kruijthof en zovele anderen. U hebt geen artikels geschreven over de K van de KU Leuven, de centrale keuken van Alma, de slechte en goeie toneelstukken van het Stuc, de mayonnaise van Kringraad, de OAV's over Veto, de heibel in het Huis der Rechten, de klassiekers van Sportraad, en zo kunnen wij nog wel een tijdje doorgaan. U hebt geen kruiswoordraadsels ingeengedraaid. Wie kon daar allemaal voor opdraaien? Laten we het maar eens luid van de daken schreeuwen: wij hier, terwijl u tot Veto in de nacht zat te zuipen en te kwebbelen over dat lijntje in Veto dat verkeerd plakt. Kom het zelf doen. Wij hier zijn het zat. Volgend jaar gaan we allemaal weg, dus als u dan nog een Veto wil, dan zult u hem zelf moeten schrijven. En niet alleen schrijven, er moet ook nog gefotografeerd, gezet, gelay-out. Iedereen met ook maar een beetje handen of wat er van ver op lijkt, is welkom. Je moet alleen maar een pen of een schaar kunnen vasthouden. Kijk naar ons: toen wij hier kwamen, wisten wij niet eens wat een persoonsvorm was. U weet het ook niet, he? Kom maar snel, we leren het je in een wip. Hop, want wij houden het hier maar drie weken meer vol. Dan is het uw beurt.

(Foto Hendrik Delagrane)

Omdat ik spaar voor mezelf. Maar tegelijk ook voor 'n beetje menselijker wereld.

Een boerderij voor mindervaliden... een centrum voor thuis bevallen... een recyclagebedrijf... Tientallen zinvolle initiatieven. Netwerk Vlaanderen helpt ze zelfbedruipend en zelfredzaam te worden. U helpt Netwerk helpen door te krekelsparen. Uw spaargeld en de interessen blijven uw eigendom. Maar Netwerk ontvangt elk jaar een aanbrengvergoeding van 1%. Het ASLK-agentschap in uw buurt geeft u graag alle inlichtingen.

KREKELSPAREN

De Algemene Vergadering van Kringraad zal in de maand mei overgaan tot de verkiezing van de volgende studentenvertegenwoordigers (m/v) voor het academiejaar 1990-91:

- ▷ 4 vertegenwoordigers voor Akademische Raad, waarvan twee uit humane wetenschappen en twee uit positieve wetenschappen.
- ▷ 4 vertegenwoordigers voor de Onderwijsraad waarvan 1 uit de groep Biomedische Wetenschappen, 1 uit de groep Eksakte Wetenschappen, 1 uit de groep Humane Wetenschappen A (Rechten, ETEW, Pol&Sok) en 1 uit de groep Humane Wetenschappen B (L&W, Psychologie en Pedagogie, Godgeleerdheid en HIW).
- ▷ 2 vertegenwoordigers voor de Interfakultaire Commissie voor Aggregatie (ICA), 1 behorende tot de groep Positieve Wetenschappen, 1 behorende tot de groep Humane Wetenschappen.
- ▷ 1 vertegenwoordiger voor de Raad voor Internationale Betrekkingen (RIB).

In aanmerking voor deze mandaten komen alle

studenten van de KU Leuven die aan volgende voorwaarden voldoen:

1. De kandidaten moeten in de loop van dit of van vorig academiejaar in minstens één zittijd geslaagd zijn. Kandidaten voor de Onderwijsraad moeten bovendien een jaar lid geweest zijn van een POK of fakulteitsraad.
2. Van de kandidaten wordt een gedegen kennis verwacht in de POK, fakulteitsraad, Didactische Commissie, Centrum voor Aggregatie, Onderwijswerkgroep van de kring, presidium of Kringraad. Op basis van zo'n ervaring moeten zij grondig op de hoogte zijn van de problematiek inzake onderwijs en medebeheer in het algemeen, of hun toekomstig werkingsdomein in het bijzonder.
3. De kandidaten moeten bereid zijn om hun functie op te nemen volgens de geplogenheden van Kringraad. Dit wil zeggen:
 - De vertegenwoordigers worden ex officio lid van de Algemene Vergadering van Kringraad (zonder stemrecht). Deze vergadering komt tweewekelijks samen op vrijdagavond en werkt rond de interne demokratisering van het onderwijs: medebeheer, onderwijs, aggregatie en internationale studies. Van de vertegenwoordigers

wordt verwacht dat zij dit lidmaatschap opnemen met zin voor initiatief.

De vertegenwoordigers volgen van dichtbij het tot stand komen van de standpunten op de AV door bijvoorbeeld actieve inzet in de werkgroepen die zich bezighouden met deze problematieken.

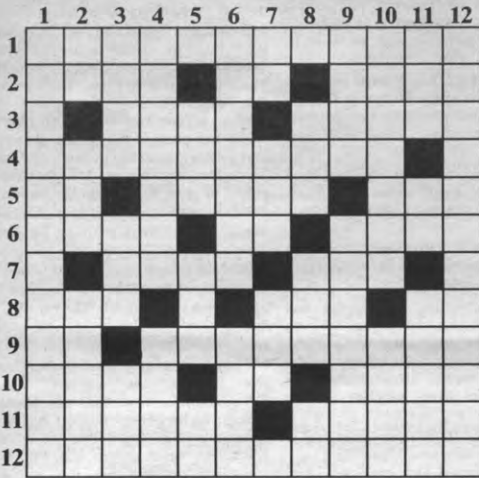
De vertegenwoordigers verwoorden en verdedigen het standpunt van de AV van Kringraad naar de Akademische Raad, Onderwijsraad, ICA en RIB, en omgekeerd brengen zij ook regelmatig verslag uit van die vergaderingen op de AV (ook schriftelijk).

De vertegenwoordigers bereiden gezamenlijk (zowel inhoudelijk als wat de te volgen tactiek betreft) de vergaderingen voor, dit om de minieme studenteninspraak maximaal te doen renderen. Ook voor deze specifieke voorbereiding moet tijd vrijgemaakt kunnen worden.

Kombinaties met een zware opdracht binnen de kring (bijvoorbeeld pressen) worden over het algemeen afgeraden.

Een mandaat als vertegenwoordiger houdt ook technisch en administratief werk in, bijvoorbeeld het schrijven en tikken van nota's aan die raden.

Uit de talrijke juiste oplossingen van onze prijspuzzel van vorige Veto koos een uiterst onschuldige linkerhand die van Anne Van Frausum uit. De Zonen van het Licht liggen op haar te wachten, bij ons in de Meierstraat 5.

Horizontaal - 1. Weerspanning. 2. Hoofd van een moskee - uiting van verwondering - open ruimte voor kerk en synagoge. 3. Zelf - hijswerktuig. 4. Golvend. 5. Rondhout - huisgoden - organisatie der verenigde volkeren. 6. Koddig gezegde - pers. vnw. - aansprektitel. 7. Op de vermelde dag - fantastische ijle geestengestalten. 8. Soort Chinese vermicelli - vrouw van Jakob - muzieknoot. 9. Voegwoord - goudlanden. 10. Belgische rivier - Russische rivier - onbevruucht. 11. Aangehouden (muziek) - meisjesnaam. 12. Zich met grote inspanning bevrijden.

Vertikaal - 1. Italiaans streven naar eenheid en onafhankelijkheid in de 19de eeuw. 2. Eminentie - gek - voorzetsel - voegwoord. 3. Arabisch leider - lynchgedicht - bepaalde springstof. 4. Buikig flesje - lange tijd. 5. Groente - moment - tegenover. 6. Prosit - voorzetsel. 7. Pers. vnw. - verlenging - voetbalterm. 8. Voorzetsel - prijs - verorberde. 9. Kluit - bereikte zijn doel. 10. Teken van voorspoed - dorsvloer. 11. Ontkenning - nummer - jonasse. 12. Kandidaat-rabbijnen.

NATUUR - Het WWF (World Wildlife Fund, die van de pandabeerjes) is de grootste natuurbeschermingsorganisatie ter wereld. 28 nationale verenigingen voeren in meer dan 100 landen projecten uit. In samenwerking met het WWF week startte de BRT-tv vorige week met het tweede deel van een reeks van 13 programma's over de belangrijkste Vlaamse natuurgebieden, en de inbreng van de mens in het behoud en het beheer ervan. Op 4/5 wordt er over opgespoten terreinen gepraat, op 5, 8 en 11/5 neemt men de (nog altijd bedreigde?) Limburgse heide onder de loep, op 12, 15 en 18/5 komt de Zwarte Beek aan de beurt, op 19, 22 en 25/5 is er weer Limburg, dit keer waterrijk, en tenslotte wordt op 26 en 29/5, en op 1/6, een boompje opgezet over mergel en grind in bijvoorbeeld de Maasvallei, waar economische belangen botsen met die van het natuurbeheer. Als u deze reeks programma's volgt, heren

en dames geografen en biologen, zakt u zeker niet meer voor Beginselen der delfstofkunde (waarover binnenkort meer in Veto). En de anderen, die hebben er een mooie ontspanning bij. Zo moet je niet altijd naar de Mundial kijken. Wie echt geen tijd heeft kan nog kijken vanaf oktober dit jaar. Dan wordt de volledige reeks hernomen. Wie meer inlichtingen wenst, kan terecht bij Isabelle Marneffe, ☎ 02/347.30.30, of bij de Lauwense afdeling van het Wereldnatuurfonds, Naamsestraat 150, ☎ 23.37.69. Naast een winkel is daar een infocentrum. U verneemt er alles over het 'educatief lidmaatschap' van WWF, voor leerkrachten en jeugdleiders die bij tijd en wijle met de kinderen de Belgische brouse intrekken. Mijn neefje heeft dat ook gedaan, met als gevolg dat hij nu geen kleine vogeltjes meer doodknijpt. Iets voor uw lief, misschien?

- Die tesis van jou heeft nu al genoeg zweet gekost en verdient dan ook een fraai gezette voorpagina. Bij Alfaset kost zo'n blad maar 250 fr. En je moet er nooit langer dan 24 uur op wachten. Doën. 's Meiersstraat 5.
- Tikwerk voor tessen. L.v.d. Maele, ☎ 056/21.03.78.
- Tikwerk allerlei, tesis, verslag, administr., één telef. ☎ 22.05.38. Verwimp.
- Professioneel tikwerk op tekstverwerker, snel en verzorgd. ☎ 25.89.12.
- Typen van tessen, verslagen e.d. met PC. Verzorgd werk. ☎ 011/78.18.63.
- Voor het typen van uw tesis (40 fr/blz): ☎ 02/767.38.90. toestel 4242 (vragen naar K. Wyljn).
- Alle typwerk (Nederlands, Frans, Engels) snel en verzorgd, voordelige prijzen. ☎ 20.41.51.
- Elke vrijdag en zaterdag is de Shrink te huur voor prive-ruimten tot 150 personen. Soepele en voordelige voorwaarden. Info ter plaatse, Tiensestraat 115A of 28.60.78 ('s avonds 20.21.50).
- Gemeubelde kamer te huur. Gemeenschappelijke keuken + douche. Rustig-centraal. 5600 fr. Onmiddellijk vrij. Schrijnmakersstr. 8. ☎ 28.59.84.
- Zaal te huur voor ruimen (120 personen) nog steeds de voordeligste voorwaarden. ☎ 25.55.67. of 20.76.41. In Labrynt is uw huis altijd een succes!
- Studio te huur voor wie een gemeenschapshuis te veel en alleen wonen te weinig vindt. Met comfort, ruim en landelijk te Kampenhout (12 km. van Leuven). ☎ 60.56.95.
- Stereo-installatie: tuner, versterker, tapedeck, platenspeler, en twee boxen: 4000 fr. ☎ 26.02.39 na 19.00 u.
- Labrynt, vrouwenorganisatie. Visserstr. 2 (zijstraat Vismarkt) Kafee op wo., do. 20.00-02.00 u. Fuif vrij.-za. 22.00 u. Regelmatig allerlei activiteiten. ☎ 20.76.41.
- Gezocht: levenslustig en zonnemin-nende meisje voor weekje gratis (luxe-hotel, vol-pension) Costa Brava! Periode: 7-14 mei. Kandidaties: briefje aan Steven of langskomen op 2 mei op onze niet-te-schatten kofuif, Schapenstr. 27.
- Onze kasten pullen uit van de verlopen voorwerpen! Meer info: Stuc, ont-haal, Van Evenstr. 2D.

• Ik tik je tesis. Snel. Verzorgd. Tekstverwerker mogelijk. Russisch lettertype geen probleem. ☎ 052/47.63.63. Kan op weekavonden.

• Tikwerk, zetten, muziek, scanning. Afdruk laserprinter Euprint, Hertogstr. 110, Heverlee. ☎ 22.97.49.

• Voor typen van je tesis: ☎ 052/30.37.14. na 18.00 u. Typwerk met tekstverwerker.

• Typen van tessen en allerhande teksten. ☎ 23.54.76. Liefst na 17.00 u.

• Al uw tikwerk op tekstverwerker. Tabellen geen probleem. Laserprinter mogelijk. ☎ 23.46.26.

• Typen van tessen, verslagen en teksten op laserprinter. Vertalingen; in-binding. Kris Rosselle, Naamsesteenweg 130, Heverlee. ☎ 20.70.77.

• Luma, typen van tessen, verslagen en teksten. Vertalingen. Steenbos 25, 1641 Alseberg. ☎ 02/380.12.80.

ZOEKERTJES

Engels) snel en verzorgd, voordelige prijzen. ☎ 20.41.51.

• Elke vrijdag en zaterdag is de Shrink te huur voor prive-ruimten tot 150 personen. Soepele en voordelige voorwaarden. Info ter plaatse, Tiensestraat 115A of 28.60.78 ('s avonds 20.21.50).

• Gemeubelde kamer te huur. Gemeenschappelijke keuken + douche. Rustig-centraal. 5600 fr. Onmiddellijk vrij. Schrijnmakersstr. 8. ☎ 28.59.84.

• Zaal te huur voor ruimen (120 personen) nog steeds de voordeligste voorwaarden. ☎ 25.55.67. of 20.76.41. In Labrynt is uw huis altijd een succes!

Als jij je tesis zelf getikt hebt (op komputer natuurlijk) kan je ze bij ons op de laserprinter laten uitprinten. 10 fr per pagina. 24-uur-service. Alle tekstverwerkers. ☎ Alfaset, 's Meiersstraat 5, ☎ 22.04.66.

TIKKANTOOR
devano
 tekstverwerking - laserprinting - layout
 dactylografie
 thesissen, boeken, tijdschriften, cursussen, ...
 professionele aanpak ★ jarenlange ervaring

  016/23.98.70
 T. & K. Van Nooten-Dehaes
 Wilselsteenweg 54, 3020 Herent

(advertentie)

WOENSDAG
 20.30 u **OPTREDEN** Folk: John James en Eddie Walker brengen muziek die teruggaat naar de roots van de Amerikaanse populaire muziek, van de Andrew Sisters tot rock and roll, via de countrymuziek, in de foyer van de Stadsschouwburg, ink. 150-250, org. Folk-podium.

DONDERDAG
 20.00 u **DEBAT** De toekomst van de Sandinistische revolutie met in het panel F. Houtart (prof. UCL), J. Bastiaenssens (Assistent UFSIA), G. Spriet, X. Declercq (Oxfam) en L. Mejia (Sekretaris op de ambassade van Nicaragua in België, in aula M.T. 14, org. Nicaragua Koördinatie.
 20.00 u **INFO** Informatieavond voor afstudierenden, rond werkstatuten, werkloos als schoolverlater, ziekteverzekering, kinderbijslag, vakantie-

APOLLOON
 ☐ Do 3/5: Apollon-TD, in de Thier. ☐ Di 8/5: Verkiezingen van het nieuw presidium en afscheidsplichtigheid in het gymnasium.

EKONOMIKA
 ☐ Wo 3/5 om 17.00 u: Ekonomika's verkiezingsdebat, in 02.29. Do, de hele dag: stembuslag.

GERMANIA
 ☐ Wo 2/5 om 18.00 u: bespreking van de voorstellen van de Loko-statuten, op de permanente. ☐ Do 3/5: ONZE laatste td, in zaal Lido. ☐ Ma 7/5 om 20.00 u: presidiumvergadering, agenda evaluatie 1989-1990 en de Loko-statuten, op de Permanente.

HISTORIA
 ☐ Wo 2/5 van 22 tot 23 uur: volley voor iedereen, in de stedelijke sporthal. ☐ Ma 7/5 om 20.00 u: Verkiezingsdebat, in MSI 02.18.

PSYCHOLOGISCHE KRING
 ☐ Do 3/5 om 22.00 u: Shrink top 100-fuif, in Shrink, ink. Gratis. ☐ Ma 7/5 om 21.00 u: Verkiezingsdebat, in Shrink.

AGENDA

werk, dienstplicht, sociaal statuut bij verder studeren in binnen- en buitenland, in Kleine Aula, ink. gratis, org. koördinateerkommissie plaatsingshulp.

20.30 u **FILM** Werk van vrouwelijke experimentele filmmakers in de reeks van de Amerikaanse experimentele films met oa. Genly down the stream van Su Friedrich, Alaya, Peggy and Fred in Hell, Midweekend, Convert Action, Maternal Filigree en Department of the Interior, in Stuc, ink. 120/150, org. Stuc.

VRIJDAG
 20.30 u **FILM** Henry V met Laurence Olivier, de acteur, regisseur én producent van deze film, die voor deze prestatie een Oscar kreeg, in Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.

23.00 u **FILM** Lancelot du lac van Robert Bresson, originele Franse versie zonder ondertitels, deze graaffenged steld de worsteling voorop tussen profane en sakrale liefde, in Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.

ZATERDAG
 20.30 u **FILM** Henry V met Laurence Olivier, in Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.

MAANDAG
 19.00 u **FILM** Max, mon amour van Nagisa Oshima met Charlotte Rampling over de aard van de liefde en de aantrekkingskracht van de 'andere', om 19.00 u ingeleid door Dirk Lauwaert (redakteur Kunst en Cultuur), in Stuc, org. Stuc.
 23.00 u **FILM** Max, mon amour (Nagisa Oshima) met Charlotte

• Gevonden in Vlamingenstraat 85 (werkkollege): klein pen-zakje. Verloren: donkerblauwe zomerjas van Kris, Dagobertstr. 7.
 • Een luchtballon met insignes van ambiance en confrater. Gelieve ('s nachts) te bellen naar de 'Confrater'.
 • Ambitieuze, dolgedraaide interniste in opleiding zoekt mannelijke collega om samen over ARDS etc. te praten. ☎ 015/43.09.00.
 • Mark en Stuc willen het ingaan van de zomer een maand op voorhand hebben. Op 21 mei dus. Kwestie van niet veel eksamenlast te hebben. Doe mee en schrijf in! Kontaktadressen: Monnikenstr. 4 en F. Lintstr. 74 bij Mark en Zus.

• 'Helemaal juist' of '...'. Maar nu moet ik vlug door want anders krijg ik mijn S&W van A.C. niet gebokt! Ririe.
 • Help! Verloren: turkooise-blauw muziekscrif met songteksten en akkoorden. Grote persoonlijke waarde. Voor muziekiefhebbers leuke beloning voorzien. Terug aan: Nadja, Dagobertstr. 50.
 • Nothing compares 2 me, and I never took my love away. So why aren't we together? You refused to meet me, and I won't beg you on my knees. Fifit the pitbull-puppy.
 • Nieuw zaalverhuurreglement op het Stuc. Gelieve alle oude vergaderzaalwaarborgen vóór 28 september te komen inkasseren. Dank u. Stuc, Van Evenstr. 2D.

• Mijn briloor zit in je rode enveloppe en mijn hart zit in (de broekzak van!) je bokershout. Gelukkig mocht ik mijn dingeling houden. Ali Baba loves you.
 • 8/88: 4 x 'nee, echt niet', Z. 2 x 'nee' sindsdien waren 'echt' ongevraagd. 10 x G. Gezelle, ben je gek?

• Leuven's snelst groeiende koffiekranse: 't Goeie Spoor, de Roze Drempejongeren, ma. 20.30 u., Amerikalaan 3.
 • Gevonden op 3 april in Bondgenotenlaan: 2 sleutels 'Mister Minit' aan gele sleutelhanger. Af te halen op Veto.

"Het paswoord van de systeembeheerder is dscswrpn"

Aan deze universiteit loopt een groepje rond – beter gezegd, een *kliekje* – waarvan de vijf à tien personen (allemaal jongens) feitelijk tot een andere wereld behoren. Het zijn immers de meest fervente *komputerfreaks* van de KUL. "Komputers", zegt Frans, "zijn erger dan een lief. Je gaat er mee slapen en je staat er mee op. Ze laten je nooit los". Frans heeft de KUL-komputer ontdekt als student Toegepaste Wetenschappen. Hij stond Veto uitvoerig te woord over zijn hobby (beter: zijn leven), het kliekje van de computerfreaks, de technieken van het *hacken* en inbreken, virussen en wormen. Frans weet er alles van. Alles.

Frans: «Als je aanloopt op het computersysteem van de KUL, dan ontvang je op je scherm een boodschap die meldt dat van de gebruikers verwacht wordt dat ze alle deontologische regels in verband met komputer aanvaardden: je mag niet inbreken, je mag geen *soft-ware* kopiëren, je mag anderen niet storen. Dat is nodig. Je kan immers onmogelijk een computersysteem waterdicht beveiligen. Misschien valt het best te vergelijken met een straat vol huizen. Je vertrouwt erop dat niet iedereen aan iedere deur gaat rommelen om te voelen of ze gesloten is. Ik ben er zeker van dat als iemand zoiets stelselmatig zou doen, hij ergens gemakkelijk kan binnenkomen. Bij de meeste mensen bestaat er echter een zekere schroom die hen hiervan weerhoudt. Bij computers – waar het steeds een stuk anoniemier aan toegaat – valt de controle van de anderen weg, en houdt men zich dikwijls veel minder aan die elementaire regels. Veel computergebruikers krijgen er een *kick* van als ze in het *filesysteem* van een ander kunnen indringen.»

Worm

Frans: «Je hebt natuurlijk steeds brave jongens die onbewust de grootste fouten maken. Zo was er twee jaar geleden een student uit Duitsland, die naar zoveel mogelijk mensen nieuwjaarswensen wilde zenden. Nu moet je weten dat tussen de universiteiten over heel de wereld een *Netwerk* van computers bestaat. Het toeval wilde dat de jongeman bovendien nogal getalenteerd was in het programmeren. Die jongen stuurde dus een soort van 'postkaart' op naar zoveel mogelijk vrienden. In die 'postkaart' zat een op het eerste zicht onschuldige programmaatje. De meeste *Netwerk*-gebruikers hebben immers een lijstje met namen van mensen met wie ze veel korresponderen per komputer. Dat programmaatje stuurde nu die postkaart automatisch op naar al die mensen, terwijl op het scherm kerstboompjes en vuurwerk allerhande verplichten: een *Ode* an die *Freude* voor heel de wereld, zou je zeggen.»

«Vergeet het: de meeste mensen zitten immers bij elkaar in het namenlijstje: als ik veel met jou praat, praat jij ook veel met mij. Die postkaart werd dus gedrukt en in een razendsnel tempo heen en weer over de hele wereld gestuurd. Wereldwijd geraakten daardoor alle computers overbelast en sloegen *tilt*. Het heeft miljoenen dollars gekost om de schade te ruimen. Een verzameling van computerbeheerders van de verschillende getroffen universiteiten heeft zich toen samen aan het werk gezet om de dader – waar men natuurlijk kwaad opzet achter zocht – op te sporen. Men heeft hem gevonden en de rekening gepresenteerd...»

«Minder onschuldig is het verhaal van een jonge Amerikaan, nota bene de zoon van één van de belangrijkste veiligheidsofficieren voor komputer van de Verenigde Staten. Die stuurde een *worm* op over het *Netwerk*. Een *worm* is een programma dat zichzelf voortplant, maar hiervoor geen andere programma's nodig heeft. Dat is het verschil tussen een *worm* en een *virus*: een *virus* heeft wel andere programma's nodig om te overleven. Die *worm* kraakte alle mogelijke computers van het *Netwerk*, drong door alle beveiligingsprogramma's. Die Amerikaan had dat *just for fun* gedaan, om te zien "hoever hij zou raken". Wel, die kerel raakte bijzonder ver: namelijk in haast alle computers ter wereld. Overal vielen computers uit, en alles raakte écht overbelast, nog veel meer dan de Duitser uit het vorige verhaal.»

Frans: «Die Amerikaan heeft zichzelf verraden door zijn eigen nieuwsgierigheid. Hij wilde weten hoe snel en hoever zijn *worm* zich zou verspreiden. Daarom bouwde hij een kode in met één kans op honderd om een minuscule berichtje naar zijn *home-computer* in de States te sturen. De verspreiding van zijn *worm* was echter gewoon explosief. Er werden dus van overal ter wereld zoveel berichtjes naar die komputer opgestuurd – één op honderd was eindelijk te grote marge – dat de verbindingen naar zijn eigen komputer als één van de eersten volledig overbelast was. Zo hebben ze hem kunnen opsporen.»

«Aan de KUL heb je een aantal computerfreaks. Dat zijn mensen – jongens, meestal – die veel meer computertijd verbruiken dan ze toegewezen krijgen voor hun praktika. Zij vragen dan in eerste instantie meer computertijd aan de programmator of de betrokken assistent. Na enige maanden komen ze daarmee ook niet meer toe, en dan moeten ze die overal zoeken, ook bij anderen. Dat kan soms zeer gaan. Zo'n computerfreaks deinen er dikwijls niet voor terug bij anderen in te breken. Wim Brems, één van de computerbeheerders van het Rekencentrum, kent die uitzonderingen echter. Wim Brems houdt er een gezonde redenering op na. Hij redeneert: "Ik laat hen beter voor mij werken dan tegen mij". Computerfreaks krijgen bij hem dan ook bijzonder veel computertijd ekstra, en allerlei mogelijkheden. Door dit systeem hebben de freaks Brems al dikwijls geholpen met allerlei programmaatjes.»

«Eén van die uitzonderingen is Filip Bekaert, een student Natuurkunde. Die kerel is werkelijk geniaal. Wel, in plaats van bij anderen in te breken op zoek naar prive-computertijd, schrijft hij nu echt leuke programma's. Het meest bekende is ongetwijfeld 'Info'. 'Info' is een soort prikbord waar iedereen berichtjes kan lezen en zelf posten, die onderling in allerlei rubrieken gerangschikt worden. Zo is er tussen de computergebruikers een intensieve en levendige communicatie ontstaan over alles en nog wat.»

«Wel, die 'Info' gaat natuurlijk vooral over computers, maar ook over... euh, andere dingen. In 'Info' is er namelijk een rubriek 'Uitlaat'. Nu moet je weten dat de meeste computergebruikers jongens zijn, met al die studenten Toegepaste Wetenschappen. En als er al eens een meisje intensief met de komputer werkt, dan doet ze dat toch nog steeds veel

10	SYS	7644	12-10-8
dos	SYS	27769	12-10-8
adres	f	16384	1-01-9
ansi	SYS	1598	12-10-8
assign	COM	1509	12-10-8
autoexec	BAT	42	1-01-8
backup	COM	7885	12-10-8
calc	COM	25152	11-07-8
calendar	ARC	1838	1-12-9
alendar	FILE	1824	1-12-9
chkdsk	COM	9435	12-10-8
cl	EXE	48968	11-07-8

SEKS PER KOMPUTER

Komputerjongens hebben bijwijlen óók behoefte aan vrouwelijk gezelschap. Toen vorig jaar via het 'Info-programma' de computergebruikers over alles en nog wat konden babbelen, werden "meisjes" en "vrouwen" onmiddellijk een favoriet gespreksonderwerp, na computers natuurlijk. Wij citeren letterlijk uit de KUL-brievenbus:

FGAEEDD: (24/02/89) Wanneer gaan er nu eens fantsoenlijke (*sic*) hoeren in Leuven komen. Ik ben het moe om op de afgedankte neukmachines te rijden. (...) Jaap dankt u op voorhand.

Idem: (27/02/89) Als je niet uitkiijkt zal ik jou eens betrapten, vuile hoerenlooper. Ik zal je aars eens zo uitleuren met mijn dikke tamp zodat je een scheet laat.

FHGADSW: (9/11/89) Waarom wrijft een meisje des morgens haar ogen uit? Ze heeft geen zak om aan te krabben!

Enzovoorts. U begrijpt, deze rubriek had onmiddellijk een bijzondere reputatie bij 'de liefhebbers'. Alleen, een aantal computergebruikers stoorde zich enigszins aan het nivo van die brievenbus, en meisjes bleven afwezig. De klachten over dat gebrek stapelden zich op. Totdat...

Mystery-girl: (23/02/90) Zeg Conan, blijf je hoge-dunk maar behouden. Mystery-girl. Eindelijk, een meisje! Ook een zekere *Betty*

Boop mengde zich overigens in de discussie. Het wantrouwen onder de mannelijke computergebruikers bleef echter. Getuige hiervan:

Castro: (15/03/90) Ik denk dat *Betty Boop* en *Mystery-girl* gewoon jongens zijn.

Mystery-girl: (15/03/90) Vervolgens wil ik het wel eens met *Castro* aan de stok hebben! *Woman are everywhere*, especially there where you don't expect them to be.... Do never forget that, *Castro!*

Kortom, Mystery-Girl, Betty Boop en **Stanzi** wisten hun plaats af te dwingen. Waarop de toon langzaam maar zeker veranderde. Om een lang verhaal kort te maken, er begon soms 'iets moois' te groeien tussen de klavieren en de beeldschermen:

Mystery-girl: (28/03/90) (aan *Timekeeper, Prévert* citerend) Mon amour, je suis allée au marché aux esclaves, et t'ai cherché, mais je ne t'ai pas trouvé, mon amour...

Timekeeper: (02/04/90) *Mystery-Girl*, my beloved, is your name...?

Gidf: (23/04/90) *Nobody but you, girl. Nobody but you. Nobody in the whole wide world. Nobody.*

Tot nader order loopt 'Info' nog steeds, en zoeken *Mystery-Girl, Castro, Ravellekkie, Moonshine, Gidf, Demosthenes, Zarathustra* en *Kludde* nog steeds contact. Wij wensen hen veel sukses. (WP)

'serieuzer'. Ze speelt bijvoorbeeld niet met de computerspelletjes, dat is iets typisch voor jongens. Wel, in 'Uitlaat' is momenteel een hele 'meisjes-rage' aan de gang (zie kadertje 'Seks per Komputer'). Dat gaat daar nogal stevig aan toe.» (*lacht smeug*)

«Zo heb ik eens een computervriendin in de Verenigde Staten gehad, in New York. Zij was ginds halftijs student, halftijs computerbeheerder. Hoewel wij elkaar nooit gezien hadden, hielden wij er na verloop van tijd een bijzonder persoonlijke korrespondentie op na. Ooit schreef ze mij: "Jij weet meer over mij dan mijn eigen boyfriend". Natuurlijk speelt het 'onpersoonlijke' hierin een rol: je kan veel vrijer praten omdat je enkel met een scherm, met een machine gekonfronteerd wordt.»

Frans: «*Hackers* betekent eigenlijk: "mensen die allerlei trucs kennen, en die ook weten te gebruiken. Daarvoor moet je natuurlijk dag en nacht met komputer bezig zijn. Die trucs zijn afzonderlijk niet altijd speciaal moeilijk. Alleen, je moet op het juiste moment het juiste kunstgreepje toepassen. Dat vergt natuurlijk wel veel oefening. Hackers zijn bovendien gespecialiseerd. Ze hebben één klein detail wat ze willen overwinnen, en ze zoeken tot ze zo'n probleem kunnen oplossen of omzeilen. Computerbeheerders kunnen daar nooit tegenop. Die zijn meestal al lang tevreden als ze alle computergebruikers met hun gewone problemen kunnen helpen.»

«Tegen 'freaks' staan ze dus machteloos. Die kennen de komputer, en zeker 'hun specialiteit', op hun duimpje. Nieuwe computeroperators zijn dan ook de gedroomde slachtoffers. Zij hebben een hele hoop permissies: dat betekent dat zij 'vanalles mogen' op de komputer, meer dan gewone gebruikers. Anderzijds missen ze de ervaring om zichzelf goed te beveiligen. Hun *passwords* zijn dan ook favoriete jachtobjekten. Als je zo'n *password* kent, kan je immers doen alsof je operator ben, en heb je 'macht': je kan jezelf meer tijd geven op de komputer, bijvoorbeeld. Of in andere mensen hun *files* gaan neuzen. Alhoewel, echte hackers hebben een eigen erkeude. Zij kraken gewoon zo'n

paswoord om de eer, of gewoon om nog verder te kunnen inbreken. Dat is iets heel anders dan wat vorige week in *Letteren* en *Wijsbegeerte* gebeurde. Daar verwoeste men gewoon de tesis van een assistent. Wel, zoiets is het werk van een vandaal. Daarvan distancieren echte hackers zich.»

«Het spannendste is om het paswoord van zo'n échte systeembeheerder te kraken. Dat lukt ons wel, met enige moeite nochtans. Die systeembeheerders zijn ook niet de eersten de beste. Vergelijk het met een telefooncentrale: daar kan men ook een bepaalde tijd precies nagaan wie welke verrichtingen heeft gedaan. De kunst van hackers is dan op die manier te werken, zodat je haast onmogelijk gesnapt kan worden. En dat is niet gemakkelijk.»

Frans: «Ik zal vertellen hoe we onze eerste 'echte' stunt hebben uitgehaald. We hadden op één of andere manier reeds het paswoord van een gewone operator. Met dat paswoord hadden we toegang tot het bestand waar de 'hogere' *passwords* in opgeslagen zijn. Iedereen die daarin gaat *piepen* wordt echter genoteerd door de komputer. Je bent dus onmiddellijk betrapt als je niet de nodige voorzorgsmaatregelen neemt. Wel, één van ons logde in de *Dekenstraat* aan op het middaguur. Dan werken er heel veel mensen, en is het moeilijk om iemand terug te vinden.»

«Ondertussen spruiten we naar het nabijgelegen Psychologisch Instituut, logden aan op een nummer van de Universitaire Fakulteiten Sint Ignatius in Antwerpen, dat we enkele dagen eerder reeds hadden gekraakt. Vanuit Antwerpen sloten we terug in Leuven aan met dat operatormummer. Zo verwezen alle sporen van inbraak naar een onschuldige student in Antwerpen. En wij kraakten gewoon de bewuste *password*enfile. We konden zomaar het *password* van de systeembeheerder lezen: *dscswrpn* (*discuswerpen*, zonder klinkers). Wij hebben het nooit gebruikt, dat was echt een inbraak voor de *kick*. Natuurlijk hebben we geprobeerd of het werkte! Inmiddels is dat *password* reeds veranderd. Dat hebben we óók getest.»

«Wij, als echte hackers, kunnen normaal gezien heel moeilijk betrapt worden. Meestal gebeurt dat echter toch wel eens, omdat mensen hun mond niet kunnen houden en teken iedereen, over hun stunts praten. Zoals ik nu...»